Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 67 (1067) ♦ Вівторок, 11 квітня 1995 року ♦ Ціна договірна

Україно-російські переговори тривають. Незважаючи на ...

В. о. прем'єр-міністра України Євген Марчук вважає, що «попри деякі складнощі, які виникли останнім часом в україно-російських відносинах, основоположною в цьому питанні є позиція керівництва Росії, її виконавчої влади».

«Ми знаємо, що і В. Чорномирдін, і О. Сосковець настроєні на нормальний розвиток україно-російських відносин», — заявив він у суботу під час розмови з журналістами в Києві.

Є. Марчук підкреслив, що керівництво України «розрізняє позиції Президента, Державної Думи, й ту, яка висловлюється на сторінках деяких газет», відносно україно-російських зв'язків. В. о. прем'єра вважає, що керівництво Росії «робиться політичний тиск». Водночас він назвав «цивілізованою» реакцію офіційної Москви на останні події в Україні, пов'язані з Кримом.

Україна підходить з розумінням до того, що в Криму проживає значна кількість російського населення, не розв'язана проблема Чорноморського флоту, зазначив Є. Марчук. «Зовсім інша справа, коли дії спрямовані на втручання у внутрішні справи України», — підкреслив він.

Він особливо відзначив той факт, що україно-російський переговорний процес триває. Зокрема, 11 квітня віце- прем'єр України Сергій Осика вирушить до Москви, де проведе переговори з питань економічного співробітництва між двома країнами.

Крім того, 13 квітня група українських військових експертів братиме участь у переговорах з різних аспектів розділу ЧФ у Москві.

«Можливо, нам ще знадобиться невелика зустріч з керівником російської делегації Олегом Сосковцем», — зазначив він.

МВФ НАДАЄ НАМ КРЕДИТ

Рада директорів Міжнародного валютного фонду прийняла в п'ятницю рішення надати Україні стабілізаційний кредит «стенд-бай».

Як повідомив кореспондентові «Інтерфаксу-Україна» міністр економіки Роман Шпек, підстави для прийняття рішення у МВФ з'явилися після того, як український парламент 6 квітня прийняв Закон про бюджет на 1995 рік.

Згідно з законом, бюджет зведено з дефіцитом 7,3% від ВВП, що було раніше узгоджено з представниками МВФ.

Загальна сума кредиту «стенд-бай» становить близько 1,5 млрд. доларів. Окрім того, Україна одержить другий транш кредиту STF в розмірі близько 350 млн. доларів.

За словами високопоставленого співробітника Кабінету міністрів України, надання кредитів МВФ також відкриває можливість для одержання Україною допомоги від розвинених країн на двосторонній основі. Зокрема, відзначив він, мова може йти про одержання кредитів від Ексімбанку (США) на суму 500 млн. доларів, а також від уряду Японії в розмірі до 150 млн. доларів.

За оцінками українських спеціалістів, загальний обсяг економічної допомоги, яку Україна може одержати в 1995 році, становить 4 млрд. доларів.

Сьогодні – Міжнародний день визволення в'язнів фашистських концтаборів

ДИВІТЬСЯ І ПАМ'ЯТАЙТЕ!

Від нього вимагали, здавалося б, так небагато: лише згоди співробітничати, можливо, не так праці, як згоди. Навзамін на життя. Але він, немолодий уже радянський генерал Дмитро Карбишев, для якого служіння Вітчизні, честь і гідність людини були не просто словами, а суттю того життя, яке йому намагалися подарувати за одне коротке слово «згоден».

А він не промовив. Його мучителі зрозуміли, що такого супротивника їм не здужати. І придумали жахливу смерть: в лютий мороз зі шлангів обливали водою...

Нині генерал Карбишев стоїть у біломармуровій своїй величі на плацу в концентраційному таборі Маутхаузен. Там, де був закатований фашистами.

Люди, що приходять сюди, вклоняються величі духу й мужності Людини, яка не поступилася гідністю. Навіть навзамін за життя.

Фото Олександра КРЕМКА.

Страйки щодня

Страйки на окремих шахтах Донбасу відбуваються практично щодня, повідомив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» співголова Донецького міського страйкового комітету Михайло Крилов.

За його словами, майже всі шахтарі міста Донецька не отримали заробітної платні ще за лютий. При цьому він зазначив, що ситуація в Донецьку «не найгірша».

Делегація Донецького страйккому має намір взяти участь у засіданні урядової комісії з питань структурних перетворень у вугільній промисловості, а також зустрітися з в.о. прем'єр-міністра Євгеном Марчуком.

Клінтон приїде. Візит готують

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із заступником Державного секретаря США Строубом Телботтом, який 9—10 квітня перебував у Києві, щоб обговорити умови майбутнього візиту до України Президента США Білла Клінтона, запланованого на 11 травня. Під час зустрічі Олександр Мороз та Строуб Телботт обговорили питання двосторонніх відносин між нашими державами, можливості налагодження тіснішого економічного співробітництва, пошуку спільних позицій з міжнародних питань.

Строуба Телботта прийняв Президент України Леонід Кучма.

«Я вас слухаю...»

«Гарячий» телефон: на запитання читачів «Голосу України» відповідає заступник Голови Верховної Ради України Олег Дьомін

(4—5 стор.)

У номер!

З нашими автомобілями далеко поїдеш

На 31-му Міжнародному автосалоні автомобілів, який проходив у Белграді, були представлені українські автомобілі «Таврія» (Запоріжжя) та «Волинь» (Луцьк). Ці автомобілі мали інтерес як у спеціалістів, так і у відвідувачів салону. Досить зазначити, що дві модифікації «Волині» (пасажирський та вантажний) вже продано. Досягнуто домовленості про кооперацію у виробництві «Таврії», яка оснащуватиметься відтепер імпортним двигуном.

Жінки усіх країн єднаються

За планом підготовки до IV Всесвітньої Конференції Жінок у Пекіні оргкомітет при Кабінеті міністрів України з 6 по 10 квітня у Києві проводить міжнародну конференцію «Жінка та демократія».

У конференції беруть участь представники Всеукраїнського товариства імені Олени Теліги, Східно-Західного Світового Європейського жіночого центру (Берлін). Базисної організації сестринської взаємодопомоги «ГРУТС» (Нью-Йорк), а також Представництво ООН в Україні. Мета конференції — вивчення принципів партнерства, обмін досвідом діяльності громадських організацій у кризовий перехідний період, обмін поглядами та методами мобілізації зусиль жінок усього світу під час складних економічних, суспільно- політичних реформ.

Після закінчення конференції вироблені рекомендації буде передано в оргкомітет IV Всесвітньої Конференції Жінок «Мир. Рівність. Розвиток», яка відбудеться в Пекіні у вересні цього року (Китай).

Припинено ввезення до України нарізної зброї

Урядова комісія з експортного контролю (УКЕК) на черговому засіданні прийняла рішення про тимчасове зупинення видавання дозволів на ввезення до України і реалізацію нарізної вогнепальної зброї.

Як повідомили «Інтерфакс-Україна» у пресслужбі Кабінету міністрів України, Міністерству внутрішніх справ України доручено вжити заходів до недопущення погіршення криміногенної ситуації в країні, посилення контролю за реалізацією й використанням в Україні вогнепальної зброї й боєприпасів до неї.

На засіданні УКЕК відзначалось, що останнім часом обсяги завезення до України вогнепальної зброї істотно збільшились.

Офіційно

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення виборів депутатів Галицької, Залізничної, Личаківської, Франківської і Шевченківської районних Рад народних депутатів у місті Львові

Розглянувши матеріали про дострокове припинення повноважень (саморозпуск) районних Рад народних депутатів у місті Львові, подані постійною Комісією Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування, Президія Верховної Ради України **постановляє:**

1. Відповідно до статті 59 Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» призначити вибори депутатів Галицької, Залізничної, Личаківської, Франківської і Шевченківської районних Рад народних депутатів у місті Львові, які достроково припинили свої повноваження, на неділю, 4 червня 1995 року.

2. Львівській міській Раді народних депутатів та її виконавчому комітету на підставі частини першої статті 51 Закону України «Про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад» утворити районні в місті (територіальні), окружні та дільничні виборчі комісії для проведення виборів депутатів районних у місті Рад, забезпечити здійснення інших необхідних заходів щодо організації підготовки і проведення виборів.

3. До обрання нового складу районних Рад народних депутатів у місті Львові, їх голів та сформування виконавчих органів цих Рад здійснення виконавчо-розпорядчих функцій у районах міста покласти на виконавчий комітет Львівської міської Ради народних депутатів.

4. Звернути увагу Генеральної прокуратури України на необхідність посилення нагляду за додержанням органами влади на місцях Конституції і законів України.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 3 квітня 1995 року.

Парламентська хроніка

ВІДВЕРТА РОЗМОВА ПІДЕ НА КОРИСТЬ

Денне засідання 7 квітня

У СВОЄМУ виступі в парламенті його глава Олександр Мороз під час заслуховування звіту Президії Верховної Ради заявив: «Ті політичні сили, які намагаються ганьбити Верховну Раду України, діють проти нашого суспільства і проти держави! Бо нинішній склад Верховної Ради такий, яким є сьогодні наше суспільство».

Він закликав народних депутатів шукати спільну мову, а не загострювати суперечності, бо консолідація суспільства повинна починатися саме в стінах парламенту.

Голова Верховної Ради висловив пропозиції щодо поліпшення роботи парламенту, а саме: звільнити сесії від розгляду дріб'язкових питань та політичних суперечностей, запровадити звіти постійних комісій, розширити компетенцію Президії щодо вирішення внутрішніх питань функціонування апарату Верховної Ради та інші.

Своє ставлення до звіту Президії парламенту висловили під час обговорення депутатські групи і фракції та окремі народні депутати. Наголошувалося на необхідності чіткої організації підготовки та прийняття законопроектів, розширення міжнародних зв'язків.

Верховна Рада прийняла з цього питання Постанову, де, зокрема, зазначено, що звіт Президії взято до відома. Їй доручено узагальнити пропозиції та зауваження, висловлені в ході обговорення, розробити заходи щодо їх реалізації та поінформувати про них народних депутатів України.

Сесія ухвалила також Постанову «Про введення в дію Закону України про Державний бюджет України на 1995 рік», який було схвалено Верховною Радою у другому читанні.

Коментар депутата

Григорій ДОВГАНЧИН: Бюджет прийнято, але роботу над ним не закінчено

По суті, у Верховної Ради альтернативи не було — Закон про Державний бюджет України на 1995 рік треба було приймати, адже регіони жити без нього не можуть. Та й узагалі, де це бачено, щоб держава, так би мовити, виходила у плавання без керма і без вітрил і не знала, що на неї чекає завтра чи післязавтра.

Звичайно, запропонований проект закону про бюджет був, м'яко кажучи, дуже й дуже далекий від досконалості, у ньому — немало очевидних упущень. А мені особисто, та, напевне, й іншим парламентаріям, дуже прикро, що змушені діяти за чужими рецептами. Раніше нам диктувала Москва, а нині, по суті, добровільно йдемо в кабалу до Міжнародного валютного фонду, який диктує, як нам жити й господарювати. Щодо скорочення витрат на медицину, освіту, культуру, то цим кроком ми ставимо націю на межу деградації й вимирання. У той же час могли б скоротити витрати значно більше, ніж запропонував Президент України, на утримання органів законодавчої та виконавчої влади. Зокрема, прийняти поправку до Закону про вибори народних депутатів України й перевести на професіональну основу лише половину нинішнього складу ВР, а решта нехай би працювала там, де й раніше. Щодо Адміністрації Президента, то маємо чітко визначитися: хто в нас виконавча влада — Кабінет міністрів чи Адміністрація, витрати на яку заплановано більші, ніж на Кабінет міністрів.

Потрібно також визначити пріоритети в народному господарстві, які забезпечили б життєдіяльність нашої держави, підтримували хоча б мінімальний прожитковий рівень усього населення і насамперед людей, які живуть за рахунок бюджету, — пенсіонерів, вчителів, медиків тощо. Тобто в економіці маємо не забувати про галузі, які можуть дати швидкий економічний ефект і необхідні надходження до бюджету. Що я маю на увазі? Слід пам'ятати, що наша держава — аграрно- промислова. Тому першими двома пріоритетами мають бути розвиток агропромислового комплексу та паливно- енергетичного комплексу, без яких держава не може функціонувати. Третій пріоритет має визначити уряд спільно з Президентом і Верховною Радою, тобто вкладати гроші в галузь, яка може дати швидку віддачу і через яку можемо зробити прорив на зовнішній ринок, щоб заробити валюту. Є немало й інших проблем, тому вже сьогодні можна сказати: бюджет прийнято, але роботу над ним не закінчено, вона має тривати й надалі.

Василь ТУГЛУК.

У комісіях Верховної Ради України

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи на засіданні продовжила опрацювання проекту Закону про нормативи.

Народні депутати вирішили найближчим часом винести цей законопроект на розгляд Верховної Ради України.

Члени Комісії розпочали обговорення проекту Закону про внесення змін і доповнень до глави 7-1 Конституції (Основного Закону) України в другому читанні.

Було розглянуто також подання Генерального прокурора України щодо внесення змін до Закону України «Про статус суддів». Зокрема, вони стосуються недоторканності суддів районних, міських та окружних судів. Після обговорення депутати вирішили відкласти розгляд цього питання до надходження в Комісію від Генерального прокурора України проекту закону щодо зазначеного питання.

Крім того, підтримано з деякими зауваженнями, запропонованими Комісією законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації, проект Закону про внесення доповнень до статей 97, 108, 114-5 Конституції (Основного Закону) України, а також проект Закону щодо внесення змін та доповнень до Закону України «Про телебачення і радіомовлення», проект Закону про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення.

Комісія законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації завершила роботу щодо підготовки до першого читання проекту Закону України «Про рекламу». Проте, на думку керівника робочої групи,заступника голови комісії Володимира Алексєєва, це можна вважати лише початком великої роботи, адже досі така важлива сфера діяльності фактично законодавчо не була врегульована.

Окрім парламентської комісії, в роботі над проектом брали участь представники Державного комітету України у справах захисту прав споживачів, Вищої школи реклами при Інституті журналістики КДУ, американської юридичної фірми «Алтгеймер і Грей», Асоціації рекламних підприємств України «Укрреклама», Міністерства преси та інформації, Антимонопольного комітету та деяких інших структур.

Запропонований до розгляду в парламенті проект передбачає загальні положення й вимоги щодо реклами, особливості рекламування деяких видів продукції, контроль за дотриманням законодавства про рекламу та відповідальність за порушення законів у цій сфері.

Робоча група пропонувала на розгляд депутатів по два варіанти статей, в яких, зокрема, йдеться про рекламу на радіо й телебаченні, рекламу таких специфічних видів продукції, як тютюн і алкоголь, а також питання державного контролю за рекламною діяльністю в Україні. Після розгляду на засіданні комісії ухвалено, що реклама на радіо й телебаченні має регулюватися вже чинними законами у цій сфері, а від реклами тютюну й алкоголю слід відмовитися взагалі, оскільки здоров'я громадян дорожче за будь-які рекламні гроші. Що стосується питань державного контролю, то ці функції доцільно покласти на чотири структури, яких рекламна діяльність найбільше торкається: Міністерство преси та інформації, Національну раду з питань телебачення і радіомовлення, Антимонопольний комітет і Державний комітет у справах захисту прав споживачів, а також відповідні місцеві органи. Для координації діяльності створюється міжвідомча рада, яку очолюють співголови — заступники керівників цих центральних органів та державної виконавчої влади.

Передбачається, що розгляд проекту Закону про рекламу на пленарному засіданні Верховної Ради відбудеться наприкінці квітня.

Прес-служба Верховної Ради.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України щодо охорони інтелектуальної власності

У зв'язку з прийняттям законів України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до деяких законодавчих актів України такі зміни і доповнення:

1. У Цивільному кодексі Української РСР:

1) назву розділу IV викласти у такій редакції:

«Право на винахід, корисну модель, промисловий зразок, знак для товарів і послуг, раціоналізаторську пропозицію»;

2) статті 517, 520, 521, 522, 523 викласти у такій редакції:

«Стаття 517. Законодавство України про охорону прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, знак для товарів і послуг

Майнові та пов'язані з ними особисті немайнові відносини, що виникають у зв'язку із створенням і використанням винаходу, корисної моделі, промислового зразка, знака для товарів і послуг, регулюються законами України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», цим Кодексом та іншими актами законодавства України»;

«Стаття 520. Права автора раціоналізаторської пропозиції

Авторові прийнятої до впровадження раціоналізаторської пропозиції видається свідоцтво, яке засвідчує його авторство. Він має право на винагороду, а також на пільги відповідно до законодавства України»;

«Стаття 521. Участь автора раціоналізаторської пропозиції у її впровадженні

Автор раціоналізаторської пропозиції бере участь у здійсненні робіт, пов'язаних з її впровадженням, у порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 522. Перехід права автора раціоналізаторської пропозиції за спадкоємством

Право одержати свідоцтво на раціоналізаторську пропозицію і винагороду за раціоналізаторську пропозицію переходить за спадкоємством у встановленому законом порядку.

Стаття 523. Спори про авторство, першість на раціоналізаторську пропозицію і виплату винагороди

Спори про авторство (співавторство), про першість на раціоналізаторську пропозицію, факт її використання, розмір, порядок обчислення і строки виплати винагороди розглядаються судом»;

3) статті 518, 519, 520[1] виключити.

2. У Цивільному процесуальному кодексі України:

1) пункт 2 частини першої статті 70 викласти у такій редакції:

«2) позивачі — автори об'єктів права інтелектуальної власності, які не є власниками охоронних документів на ці об'єкти — за позовами, що випливають з авторського права, права на відкриття, винахід, корисну модель, промисловий зразок та раціоналізаторську пропозицію»;

2) частину першу статті 126 викласти у такій редакції:

«Позови про стягнення коштів на утримання (аліменти) і про встановлення батьківства, позови робітників і службовців, що випливають з трудових правовідносин, позови колгоспників про оплату праці, позови, що випливають з авторського права, права на відкриття, винахід, корисну модель, промисловий зразок та раціоналізаторську пропозицію, можуть подаватися також за місцем проживання позивача»;

3) підпункти «д», «е» і «є» у пункті 2 частини другої статті 136 виключити;

4) пункт 1 частини першої статті 218 викласти у такій редакції:

«1) присудження винагороди авторам за використання творів у галузі науки, літератури і мистецтва, а також об'єктів права інтелектуальної власності, на які видано охоронні документи»;

5) пункт 5 абзацу четвертого частини п'ятої статті 374 викласти у такій редакції:

«5) вимоги про виплату винагороди за використання творів у галузі науки, літератури і мистецтва, а також об'єктів права інтелектуальної власності, на які видано охоронні документи».

3. У Кримінальному кодексі України:

1) статтю 137 викласти у такій редакції:

«Стаття 137. Порушення прав на об'єкти права інтелектуальної власності

Привласнення авторства на чужі відкриття, винахід, корисну модель, промисловий зразок чи раціоналізаторську пропозицію або розголошення без згоди автора змісту винаходу, корисної моделі чи промислового зразка до їх офіційної публікації —

карається виправними роботами на строк до двох років або штрафом до тридцяти мінімальних розмірів заробітної плати».

4. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до №51, ст.1122):

1) абзац перший частини першої статті 164^3 викласти у такій редакції:

«Неправомірне використання фірмового найменування, знака для товарів і послуг або будь-якого маркірування товару, неправомірне копіювання форми, упаковки, зовнішнього оформлення, а так само імітація, копіювання, пряме відтворення товару іншого підприємця, самовільне використання його імені»;

2) у пункті 1 частини першої статті 255:

абзац тридцять шостий статті 255 виключити;

абзац тридцять сьомий викласти у такій редакції:

«органів Антимонопольного комітету України (стаття 164^3)».

5. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до №50, ст.375; 1983 р., №6, ст.87; 1989 р., №22, ст.235; 1991 р., №23, ст.267; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №51, ст.478):

1) пункт 6 частини другої статті 42 викласти у такій редакції:

«авторам винаходів, корисних моделей, промислових зразків і раціоналізаторських пропозицій»;

2) статтю 91 викласти у такій редакції:

«Стаття 91. Збереження попередніх розцінок при впровадженні винаходу, корисної моделі, промислового зразка чи раціоналізаторської пропозиції

За працівником, який створив винахід, корисну модель, промисловий зразок або вніс раціоналізаторську пропозицію, що зумовили зміну технічних норм і розцінок, зберігаються попередні розцінки протягом шести місяців від дати початку їх впровадження. Попередні розцінки зберігаються і в тих випадках, коли автор зазначених об'єктів інтелектуальної власності раніше не виконував роботи, норми і розцінки на яку змінено у зв'язку з їх впровадженням, і був переведений на цю роботу після їх впровадження.

За іншими працівниками, які допомогли авторові у впровадженні винаходу, корисної моделі, промислового зразка чи раціоналізаторської пропозиції, попередні розцінки зберігаються протягом трьох місяців»;

3) статтю 126 викласти у такій редакції:

«Стаття 126. Гарантії для працівників — авторів винаходів, корисних моделей, промислових зразків і раціоналізаторських пропозицій

За працівниками — авторами винаходів, корисних моделей, промислових зразків і раціоналізаторських пропозицій зберігається середній заробіток при звільненні від основної роботи для участі у впровадженні винаходу, корисної моделі, промислового зразка чи раціоналізаторської пропозиції на тому ж підприємстві, в установі, організації.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України щодо охорони інтелектуальної власності»

Верховна Рада України **постановляє:**

Ввести в дію Закон України «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України щодо охорони інтелектуальної власності» з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ,
28 лютого 1995 року.

При впровадженні винаходу, корисної моделі, промислового зразка або раціоналізаторської пропозиції на іншому підприємстві, в установі, організації за працівниками зберігається посада за місцем постійної роботи, а робота по впровадженню винаходу, корисної моделі, промислового зразка чи раціоналізаторської пропозиції оплачується за погодженням сторін у розмірі не нижче середнього заробітку за місцем постійної роботи».

6. В абзаці четвертому підпункту «а» та в абзаці третьому підпункту «б» пункту 1 статті 74 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №16, ст.203) слова «Промисловість або» виключити.

7. Частину третю статті 36 Закону Української РСР «Про мови в Українській РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1989 р., додаток до №45, ст.631) викласти у такій редакції:

«Назви у знаках для товарів і послуг подаються українськими заявниками українською мовою, якщо товари реалізуються, а послуги надаються виключно на території України».

8. У Законі України «Про власність (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №20, ст.249; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №8, ст.660; 1993 р., №26, ст.277):

1) пункт 2 статті 13 викласти у такій редакції:

«2. Об'єктами права власності громадян є твори науки, літератури та мистецтва, відкриття, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, раціоналізаторські пропозиції, знаки для товарів і послуг та інші результати інтелектуальної праці»;

2) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41. Об'єкти права інтелектуальної власності

Об'єктами права інтелектуальної власності є твори науки, літератури та мистецтва, відкриття, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, раціоналізаторські пропозиції, знаки для товарів і послуг, результати науково-дослідних робіт та інші результати інтелектуальної праці».

9. У Законі України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №24, ст.272; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №48, ст.655):

1) абзац другий пункту 1 статті 1 викласти у такій редакції:

«Підприємство має самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в установах банків, печатку із своїм найменуванням, а також знак для товарів і послуг»;

2) абзац третій пункту 2 статті 9 викласти у такій редакції:

«До статуту можуть включатися положення, пов'язані з особливостями діяльності підприємства: про трудові відносини, що виникають на підставі членства; про повноваження, порядок створення та структуру ради підприємства; про знаки для товарів і послуг та інше».

10. У Законі Української РСР «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №29, ст.377):

1) в абзаці п'ятому частини першої статті 17 слова «промислової та» виключити;

2) абзац третій частини першої статті 31 викласти у такій редакції:

«незаконне використання або підробка фірмових назв, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, знаків для товарів і послуг».

11. Статтю 20 Закону України «Про основи державної політики в сфері науки і науково-технічної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №12, ст.165) викласти у такій редакції:

«Стаття 20. Патентно-ліцензійна діяльність

Регулювання відносин, пов'язаних з набуттям та використанням прав на об'єкти інтелектуальної власності, здійснюється відповідно до законодавства України щодо охорони інтелектуальної власності, а також відповідними міжнародними договорами України».

12. У Законі України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №21, ст.296):

1) пункт 2 статті 2 викласти у такій редакції:

«2. Закон не поширюється на відносини, що випливають із прав на об'єкти інтелектуальної власності, за винятком випадків, передбачених цим Законом»;

2) абзац другий статті 7 викласти у такій редакції:

«неправомірне використання фірмового найменування, знака для товарів і послуг або будь-якого маркірування товару, а також неправомірне копіювання форми, упаковки, зовнішнього оформлення, імітація, копіювання, пряме відтворення товару іншого підприємця, самовільне використання його імені».

13. Статтю 29 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №50, ст.678) викласти у такій редакції:

«Стаття 29. Додержання вимог щодо охорони атмосферного повітря при використанні відкриттів, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, раціоналізаторських пропозицій, застосуванні нової техніки, імпортних устаткування, технологій і систем

Забороняється використання відкриттів, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, раціоналізаторських пропозицій, застосування нової техніки, імпортних устаткування, технологій і систем, якщо вони не відповідають встановленим в Україні вимогам щодо охорони атмосферного повітря. У разі порушення встановлених вимог така діяльність припиняється уповноваженими на те державними органами, а винні особи притягаються до відповідальності».

14. У Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року №7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст.113; №26, ст.281, №49, ст.459; 1994 р., №28, ст.ст.237, 241, 242, №29, ст.257, №33, ст.300):

1) пункт 12 статті 2 викласти у такій редакції:

«12) за дії, пов'язані з одержанням патентів на сорти рослин і підтриманням їх чинності»;

2) підпункт «у» пункту 6 статті 3 викласти у такій редакції:

«у) за дії, пов'язані з одержанням патентів на сорти рослин і підтриманням їх чинності:

за подання заявки на видачу патенту України на сорт рослини	0,5 мінімальної заробітної плати (без індексації)
за видачу або переоформлення на прохання заявника патенту на сорт рослини	1,0 -"-
за подачу клопотання про продовження строку дії патенту	1,0 -"-
за підтримання чинності патенту щорічно, починаючи з дати надходження заявки про його видачу	у таких розмірах мінімальної заробітної плати (без індексації)
за перший рік	0,1 -"-
за другий рік	0,15 -"-
за третій рік	0,2 -"-
за четвертий рік	0,25 -"-
за п'ятий рік	0,3 -"-
за шостий рік	0,4 -"-
за сьомий рік	0,5 -"-
за восьмий рік	0,6 -"-
за дев'ятий рік	0,8 -"-
за десятий-двадцятий роки	1,0 -"-
за кожний рік продовженого строку дії патенту (двадцять перший — тридцятий роки)	1,0 -"-
за сплату річного мита протягом шести місяців після закінчення встановленого строку його сплати	розмір мита збільшується на 50 процентів
за підтримання чинності патенту, за яким опубліковано заяву його власника про надання будь-кому відкритої ліцензії	розмір річного мита зменшується на 50 процентів»;

3) абзаци перший і третій пункту 32 статті 4 виключити;

4) у частині першій статті 6 слова «охоронник документів на об'єкти промислової власності» замінити словами «патентів на сорти рослин», а слова «та передачею прав їх власникам» виключити.

15. Пункт 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року №55-93 «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №28, ст.302; 1994 р., №22, ст.143) викласти у такій редакції:

«6) будь-яких прав інтелектуальної власності, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно із законами (процедурами) країни — інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також підтверджена експертною оцінкою в Україні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау та інше».

16. Частину п'яту статті 30 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №10, ст.43) доповнити словами «а також знаки для товарів і послуг».

17. Пункт 2 статті 7 Закону України «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №13, ст.64) викласти у такій редакції:

«2. За цим Законом охорона не поширюється на будь-яку ідею, процедуру, метод, процес, концепцію, відкриття, винахід корисну модель, промисловий зразок, знак для товарів і послуг, раціоналізаторську пропозицію, звичайні дані, навіть якщо вони виражені, описані, пояснені, проілюстровані у творі тощо».

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 28 лютого 1995 року.

«Я ВАС СЛУХАЮ...»

Діалог читачів «Голосу України» із заступником Голови Верховної Ради України Олегом ДЬОМІНИМ

«Гарячий» телефон з читачами «Голосу України» стає вже традиційною формою спілкування вищих посадових осіб Верховної Ради України з виборцями, з громадянами нашої держави. Ця форма спілкування корисна для обох сторін, навіть якщо йдеться про побутові питання окремої людини. Тим часом у цих діалогах не рідкість і питання загальнодержавного значення. Громадянам ці діалоги дають можливість переконатися, що люди, обрані для прийняття загальнодержавних рішень, розуміють їх потреби, що громадяни нашої держави, незалежно від посади, розуміють одне одного, що тривоги, біль, надії у нас у всіх схожі.

Нижче друкуємо розмови наших читачів з Олегом Олексійовичем Дьоміним. Як завжди, ми скоротили тільки другорядні деталі, залишивши суть діалогів.

— Олег Олексійович! Я з Хмельницької області, із Білогір'я. Андрусевич Валентина Йосипівна. Працюю в районній бібліотеці для дорослих. Інвалід III групи, працюю на півставки. Дуже прошу допомогти. Моя скарга є в Генеральній прокуратурі, і в Адміністрації Президента, і в голови облради.

Збудували у нас житловий будинок для працівників культури. Вже й ордери роздали. Мою чергу забрала зав.відділом Васильчук В.Л., яка стояла позаду мене. Моя черга — пільгова. Я багатодітна мати. Прокурор оскаржив рішення адміністрації і профспілки. Бо закон на моєму боці. Але Васильчук поїхала в обласну прокуратуру. А там — колишній прокурор нашого району Майданюк. Він і втрутився. На користь знайомих, а не закону.

— Я зрозумів вашу проблему. Обов'язково втручуся.

— Дякую, на все добре.

— Добридень! Я передплатник газети «Голос України». Карпенко Петро Олександрович з Києва. В трастові компанії люди вклали гроші, сертифікати. Деякі компанії зникли, деякі закрилися, а в деяких на гроші накладено арешт. Подальша їхня доля? Що думають про це в уряді? Вам відома, мабуть, ситуація з «Меркурієм». Що президент його десь за кордоном. А бідолашні пенсіонери не знають, що робити...

— Так, відома. Через те, що у нас ще недосконале законодавство і не відпрацьовано, на яких умовах трастові компанії мають функціонувати, вийшло справді неподобство. Сьогодні найголовніше — добитися того, щоб людям повернули гроші. Постраждали насамперед вкладники, прості люди. Зараз і правоохоронні органи працюють у цьому плані, і дуже серйозно зайнялося цим товариство захисту прав споживачів. Питання стоїть так: якщо створюється трастова компанія, треба, щоб вона пройшла державну перевірку. Щоб закон гарантував недопущення таких випадків. У нас, у Верховній Раді, вже працюють над відповідними законодавчими актами. І я обов'язково передам ваше прохання до Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Щоб і вони підключилися до цієї проблеми. На мій погляд, Верховна Рада не повинна залишати поза увагою факти масового ошукання людей.

— Велике спасибі. Всього найкращого.

— Доброго дня! Вам телефонує Шевченко Ігор Олександрович. Учасник війни, учасник ядерних випробувань, пенсіонер з Києва. Я член комітету ветеранів — учасників ядерних випробувань. І від імені нашого комітету прошу вас розібратися ось у чому. В плані роботи ВР, опублікованому в пресі, є пункт про розробку нового закону для учасників ядерних випробувань. Ми зверталися не раз з листами до Голови ВР, Президента, Прем'єр-міністра. Двічі надсилав листи генерал армії Герасимов. Потім надсилав листи генерал Мартиросян. Про те, що новий закон недоцільно розробляти. Всіх учасників ядерних випробувань в Україні дві тисячі чоловік. Який сенс розробляти новий закон? Адже можна внести корективи до чинного закону. Ми просимо: запросіть нас на засідання комісії з Чорнобиля і ми знайдемо спільну мову.

— Дайте ваш телефон. Гаразд, записав. Розберуся й обов'язково зателефоную.

— Дякую. Зичу успіхів у вашій важкій роботі.

— Добрий вечір! Це вчителька з Бахмача Чернігівської області. Марченко Таїсія Олексіївна. Скажіть, будь ласка, коли буде погашено заборгованість по зарплаті вчителям? Ми вже два місяці не отримуємо зарплати. І друге запитання: чи буде виплачено індексацію за лютий?

— Не можу конкретно назвати дату, коли це зроблять. Та можу пообіцяти, що обов'язково з вашим обласним керівництвом розбиратимемося з цього приводу.

— Ми забули, коли востаннє вчасно отримували зарплату. Виплачують частинами.

— Ви самі знаєте, яка ситуація в країні, та все ж таки цю справу треба виправляти.

— Дякую. Всього найкращого.

— Вас турбує інвалід II групи, ліквідатор аварії на ЧАЕС Володимир Олександрович Москалець. Київ, Дніпровський район. 6 листопада мені видали ордер на квартиру на Троєщині. Я пішов подивитися. Там стоїть коробка і лише вікна засклено. Більше нічого. Я відніс цей ордер до квартвідділу й пішов.

— Раджу: заберіть ордер, нехай він буде у вас. Тому, що ордер на руках — це означає, що, принаймні, квартира за вами. А добудовуватиметься дім очевидно, тут і ще треба розібратися. Я також так квартиру отримував — за півроку до здавання будинку видали ордер. Вам не слід було відмовлятися. Ви поспішили. Поправити справу можна. Ви йдіть знову на прийом, а я зі свого боку теж зв'яжуся з керівництвом району. Очевидно, ви повністю не зважили на ситуацію.

— Дякую, до побачення.

— Я телефоную з Комсомольська Полтавської області. Інвалід Чорнобиля. Сукрут Микола Григорович. Ще в листопаді минулого року я був на черзі на розширення житла як інвалід Чорнобиля. І ось мені дали виписку з протоколу засідання комісії: «Запропонувати громадянину Сукруту звернутися до Спілки чорнобильців і з її допомогою добитися чіткого роз'яснення п.10 ст.20 Закону України «Про соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Мотивують це тим, що я не маю права на окрему кімнату. Але й самі, схоже, точно не знають.

— Вам потрібне роз'яснення? Яка ваша адреса? Так, записав. Я розберусь. Вам дадуть повністю обгрунтовану відповідь.

— Добрий день! Гончар Григорій Іванович. Чернігівщина. Чи буде упорядкування пенсії? Зараз зроблено зрівнялівку. Зі стажем, скажімо, і 25, і 40 років — сума одна й та сама. Професійні відмінності зовсім не враховано. А в областях, скажімо, вчителям платять різні пенсії. Теж незрозуміло.

— Ви цілком маєте рацію. І я вважаю, що має бути справедливість. Якщо у вас робочий стаж 40 років, у мене — 20, то й розмір пенсії має відрізнятися. Нині Комісія ВР із соціальної політики і праці якраз і працює над змінами до Закону про пенсійне забезпечення.

Щодо неоднакового розміру пенсійного забезпечення людей однієї професії, які живуть в різних районах, то для мене це питання нове. Очевидно, це пов'язано з місцевими доплатами, коли область щось вирішує за рахунок власних можливостей. Треба розібратися.

— Дякую, Олег Олексійович.

— Усього найкращого.

— До побачення.

— Добрий день. Тамара Вікторівна Якимчук з Києва. Чому з боку ВР немає жодної підтримки вдовам загиблих на фронті? Раніше була якась підтримка, а цього року взагалі ніякої уваги. Хіба ми не заслужили?

— До Верховної Ради надходять з цього приводу заяви, листи. І наші депутати також про це казали. Зараз ці питання розглядаються. Якийсь окремий закон прийняти складно, та все одно слід передбачити в чинній системі надання цільової допомоги. Особливо тепер, напередодні 50-річчя Перемоги. Я з вами згоден, розглядатимемо.

— У принципі, не в грошах річ, а в увазі, хоча і того, й іншого зараз ой як бракує.

— Я для себе все це занотував. Ми розглядатимемо.

— Велике спасибі, до побачення.

— Олег Олексійович, добрий день! Звертається сім'я вчителів з Рівненської області, селище Рафалівка. Базака Олександр Михайлович. Ми, сім'я вчителів, ніяк не можемо вирішити квартирне питання. Пропрацювали чверть століття: дружина — 26 років, я — 25 років на одному місці. Обіцяли побудувати будинок для вчителів у нас у Рафалівці (це колишній районний центр Володимирецького району). Але нічого не вийшло. А у нас двоє дітей. Ми першими стоїмо багато років на черзі. Були у голови виконкому, приїздив і голова обласної Ради пан Роман Василишин, пообіцяв допомогти, але все залишається по-старому.

Ще один момент. Наш заврайвно їздив у Мінчорнобиль. Йому там порадили купувати на місці готові будинки — так швидше і дешевше. І зараз дійсно можна придбати будинок. Бо люди виїздять у чисту зону, а нам немає чого їхати, боїмося, що тут роботу кинемо, а там не знайдемо. Чи позичку треба давати, щоб учитель міг купити житло, чи купувати за рахунок держави і надавати як державне житло. Але щось треба робити.

— Добре. я матиму розмову з головою облради з цього приводу. Порадимось, як вам допомогти.

— Дякую, до побачення.

— Це з Чернігівської області, райцентр Семенівка. Андреєв Олександр. Верховна Рада і Кабінет міністрів приймали закон про статус потерпілих від аварії на ЧАЕС. Потерпілі, які належать до першої категорії, мають право на одержання транспортних засобів. Хотів би дізнатися, що робить ВР спільно з Кабінетом міністрів для того, щоб забезпечити цих людей транспортними засобами. Ми телефонували до Чернігівського облзабесу, і, за словами його працівників, жодної машини не отримали потерпілі. Черга — понад триста осіб. А треба ж їздити до лікарні, до обласного центру. Як тут бути?

— Перше, що можу пообіцяти: витрати за Чорнобильською програмою не зменшаться, можливо, й збільшаться. Що ж до транспорту, не можу сказати, що так, завтра дамо вам і т.п. Тим більше, що даємо не ми, а уряд. Інша справа — щоб це питання поставити з усією гостротою. Справді, діставатися нині складно, автобусів немає. Тому треба знайти вихід з цього становища.

— І ще одне запитання. Є постанова Кабміну від 20 січня. Там ідеться про виплати потерпілим дітям, які належать до першої категорії. То я хотів би знати, які діти підпадають під цю категорію, хоча б приблизно. У міськвиконкомі мені сказали, що це не поширюється на дітей, котрі народились до 1986 року. У мене двоє дітей. Одне народилося 90-го року, друге — 83-го. Сказали, що на старшого не належать виплати. А в самій постанові про це не сказано.

— Дайте, прошу, вашу адресу або ж ми дамо роз'яснення в газеті щодо того, на кого ці пільги поширюються. Так, записав.

— Дякую, до побачення.

(Даємо роз'яснення. В постановах Кабінету міністрів, які приймаються практично щомісяця, змінюється тільки розмір виплат у зв'язку з інфляцією. А кому саме виплачувати — сказано в Законі «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи». Цитуємо п. 6 ст. 30 цього Закону:

«Стаття 30. Пільги та компенсації потерпілим дітям та їх батькам.

Потерпілим дітям та їх батькам надаються такі компенсації та пільги:

...6) щомісячна виплата 50 процентів мінімальної заробітної плати незалежно від інших виплат на кожну дитину шкільного віку, яка евакуйована із зони відчуження або народилася після 26 квітня 1986 року від батька, який на час настання вагітності матері, має підстави належати до категорії 1 або 2, або матері, яка на час настання вагітності або під час вагітності має підстави належати до категорії 1 або 2, а також на кожну дитину, яка проживала у зоні безумовного (обов'язкового) відселення з моменту аварії до прийняття постанови про відселення».

Згідно з Постановою Кабінету міністрів України № 44 від 20 січня 1995 року розмір цих виплат встановлено на рівні 138 тис. карбованців.

Згідно з постановою Кабінету міністрів України № 105 від 8 лютого 1995 року розмір цих виплат встановлено на рівні 184 тис. карбованців).

— Вас турбує директор Тернопільського колективного підприємства «Тепет» Андрій Федорович. Прошу вашої допомоги для припинення розкрадання колективного майна нашого підприємства у великих розмірах, оскільки прокуратура Тернопільської області безпідставно закрила порушену кримінальну справу. Протягом восьми місяців розглядалася ця скарга в Генеральній прокуратурі. Допоможіть, щоб нас прийняв Генеральний прокурор, бо ніяк до нього не допускають.

— Не можу вам обіцяти, що він вас прийме швидко, бо хворіє. У вас яке підприємство?

— Колективне, акціонерне, фактично товариство з обмеженою відповідальністю. Ми його приватизували, це не державне підприємство, ми його створили самі. Випускаємо промислову продукцію, товари широкого вжитку.

— Щось довго Генеральна прокуратура розглядала вашу скаргу.

— Ми дали навіть три телеграми на ім'я Генерального прокурора. І жодної відповіді. Ми навіть звернулися в Комісію ВР до Омельченка з цього питання. У нього ці матеріали є. Місяць тому ми йому направили листа, він обіцяв, що розбереться.

— Я з Григорієм Омеляновичем обов'язково поговорю. І попрошу комісію, що готує звіт Генпрокуратури, щоб вони подивилися, що там з вашою скаргою.

— Спасибі вам від душі, дай вам Бог щастя і здоров'я.

— Олег Олексійович! Вам телефонують з Києва. Я працюю в університеті фізичного виховання і спорту. Ложкін Григорій Володимирович, професор. П'ять ро-

ків тому удостоєний звання заслужений діяч науки. За це звання доплачують одну мінімальну зарплату, котра нині дорівнює 60 тис. крб. Почесно носити таке звання, та незручно одержувати таку доплату. Є пропозиція: або скасувати її або щось змінити.

— Згода. Якщо даємо високі звання і відзначаємо людей тому, що вони це заслужили, то це має відповідним чином заохочуватися. Або ми повинні сказати, що у цей скрутний час лише морально заохочуємо.

— Я не скаржусь, бо в нашій державі, як і в будь-якій іншій, треба заробляти. Але тут надто вже незручно виходить.

— Так, сума надто вже непоказна. Впорядкувати це треба, я з вами цілком згоден.

— Дякую.

— На все добре.

— Добрий день! Донецька область. Слов'янськ. Сєдін Віктор Павлович. У мене створилася така ситуація. Сьогодні о 10 ранку був судовий виконавець і пред'явив припис про виселення матері з будинку. Моя мати прожила з власником будинку, але прописаною не була, у шлюбі не була, доглядала його, бо він був інвалід II групи. Він помер. Вона поховала його. Зберегла будинок, машину, майно, на що є відповідні документи. При цьому зазнала збитків, які судом міста Слов'янська визнані у сумі 56 тис. крб. у цінах 1992 року. Майно й будинок оцінено державною податковою інспекцією та нотаріальною конторою в сумі 118 тис. крб. у цінах того ж року.

Вона в цьому будинку мешкала 8 місяців. Я подав касаційну скаргу до м. Донецька. Будинок на цей час було оцінено у 8 млн. 15 тис. У Донецьку касаційну скаргу залишили без уваги. Ухвалу суду залишили чинною. Зі мною не розрахувались, грошей не повернули. І виселяють сьогодні. Я був у прокурора, просив затримати на два місяці виселення. А мені кажуть: ця справа вас не обходить, ми виселимо. Як мені бути, куди звернутися?

— Напевне, ви можете звернутись до Верховного суду, і якнайшвидше.

— А чи є комісія у Верховній Раді?

— Спеціальної такої комісії нема. Є Комісія з питань судово-правової реформи, але вона готує законопроекти, а не розглядає конкретні справи. І все-таки вишліть матеріали й до цієї комісії. Голова Володимир Миколайович Стретович. Я передам, що був такий дзвінок. Але там зможуть лише розібратися й порадити, а вирішувати має безпосередньо судова влада.

— Дякую, до побачення.

— Добрий день, це вас турбують із Києво-Могилянського православного братства. Голова Лукіяніков Валентин Борисович. Мене турбують такі питання. Як ви дивитеся на проблему почергового богослужіння? Була така поправка до закону про свободу совісті. Через цю поправку люди й досі сваряться, бо хіба ж можуть дві чи три конфесії поділити храм? І про Києво-Печерську лавру. Там розміщене посольство католицької держави. Це ж наруга не тільки над церквою, але й над держава насмішка — католицьке посольство у Лаврі, у православній святині.

— Відносно свободи совісті ви праві. У нас ще немає тієї свободи, яку хотілося б мати. І треба дивитися на наші рішення, поправляти деякі законодавчі акти. Я знаю, що цим питанням дуже серйозно займається Комісія по культурі і духовності ВР. Лавра, згоден, святе місце. Для нашої України, для всього слов'янського православного люду. Там дійсно не повинно бути сторонніх організацій.

— Це не вигадки. Я називаю вам факти.

— А де вони розміщені, як ви кажете?

— На території Лаври, корпус № 34 — Італійське посольство, корпус № 20 — представництво тютюнової фірми «Філіп-Моріс». Це основні факти, ще є багато порушень.

— А що з цього приводу каже наша церква?

— А що церква? Пише у всі інстанції — ніхто не відповідає, а тільки знизують плечима.

— Я не думаю, що вони нічого не кажуть. Я думаю, що відповіді більш-менш конкретні.

— Там посольство вимагає повернути 200 тисяч доларів за ремонт того приміщення.

— От уже й економіка втручається у духовні сфери.

— Є такі речі, які не можна доларами міряти...

— Я думаю, що вирішення цієї проблеми — справа часу. Згоден з вами в принциповому плані, а відносно конкретних строків треба, мабуть, з урядом попрацювати. Я беру це на замітку і передам до нашої Комісії з питань культури і духовності, щоб вона звернула увагу, вивчила ситуацію разом з представниками уряду.

— Було б дуже добре, якби вдалося з вашою допомогою щось зробити.

— Я не перебільшую своїх можливостей, але в рамках закону давайте будемо дивитися, що тут можна зробити.

— Дуже дякую за відповідь. До побачення.

— Вітаю вас! Це вас турбує голова ради мікрорайону з Горлівки. Тарнавський Юрій Якович. Багато хто питає, коли платитимуть дотацію за підвищену квартплату, пенсія тепер менша за квартплату.

І друге запитання. У нас багато людей, які уклали договори з фірмою «Різноекспорт». А ніхто не знає, де філіали цієї фірми, де будуть дивіденди. А ваучери через Ощадбанк їй перераховано.

— Як вам відомо, позиція Верховної Ради, позиція Президента України така: перш ніж збільшувати плату за енергоносії, комунальні послуги, треба компенсувати малоімущим затрати на утримання квартир. Гадаю, що квартирна плата, а також плата за тепло, світло, воду, газ тощо не повинна перевищувати 15 відсотків від суми доходу родини. Тому сьогодні підвищення вартості комунальних послуг призупинено. І Кабінетові міністрів доручено найближчим часом знайти прийнятне рішення.

Що ж до «Різноекспорту», то кожен сам обирає, куди вкладати свій ваучер. Я не можу рекомендувати. Але скажу, що законодавство наше в цьому плані вельми недосконале. І з приводу добросовісної і недобросовісної реклами, і з приводу того, куди люди мають звертатися за своїми, як то кажуть, доходами, дивідендами, хто й чим має гарантувати їх одержання. Я, зі свого боку, також сьогодні звертаюсь до керівництва «Різноекспорту»: поінформуйте вкладників про свою діяльність. Можна і через нашу газету.

— Красно дякую!

— Всього найкращого!

— Це Олег Олексійович?

— Так.

— Добрий вечір! Богдан Володимир Федорович. З Донецька. У мене два запитання. Які відносини між державною і приватною власністю мають збергтися при переході до ринкової економіки? Які галузі повинні бути державними? І друге запитання. При побудові суверенної України який принцип буде закладено в основу: громадянський чи національний? Чи буде в паспорті графа — національність і чи буде центральний банк?

— От моя думка щодо співвідношення державної і приватної власності. Ми вже ведемо приватизацію, власне, вона вже розпочалась. І це серйозний стимул для того, щоб і структуру перебудову економіки рухати вперед, і щоб одержати можливість для розвитку ініціативи всіх тих, хто може цю ініціативу проявити. Для власного блага і для блага держави. Але я вважаю, що базові галузі, тобто металургія, транспорт, вугільна промисловість, хімічна промисловість, а також ті підприємства, від яких залежить діяльність усього нашого народного господарства, мають бути не приватизовані, а корпоратизовані. Тобто контрольний пакет акцій має залишатися в держави. Тільки тоді у держави є гарантія, що це підприємство працюватиме в державних інтересах, що воно залучатиме капітал, можливо, і приватний, іноземний в тому числі, але водночас працюватиме на ті пріоритети, які визначені в нашій економіці.

— А, зокрема, житлове будівництво, чи буде воно державним?

— Я вважаю, що будівництво, особливо невеликі будівельні організації — тут можна було б надати велику ініціативу приватникові. Тим, хто може, так би мовити, і своїх рук докласти, і організацію справи забезпечити. Щодо великих ДБК, для прикладу, то тут треба акціонувати теж за участі держави. Найголовніше в житловій політиці, щоб держава її мала і слідкувала за проведенням цієї політики. Субсидії, допомога будівельним організаціям, які займаються спорудженням житла, з боку держави потрібні. У квітні у Верховній Раді розглядатиметься концепція житлової політики в нашій державі, де ці питання якраз і будуть розв'язуватися. Треба залучити кошти населення, можливості банків, підприємств, у тому числі й можливості приватного капіталу.

Щодо другого запитання, знову ж таки висловлю власну точку зору. Не певен, що її поділяє більшість депутатів. Я за пріоритет людини, громадянина. А потім уже можна говорити про національні пріоритети, державні й т.ін. У новому паспорті громадянина України немає графи «національність». І це, на мій погляд, правильно. Ми всі — українці. Незалежно від етнічного походження. Як канадці, скажімо, або американці. Ми маємо усвідомлювати, що наша держава сьогодні визнана в усьому світі. Країна має історію, і, я певен, гарні перспективи.

У нас багато що загострено, я розумію. Але у визначенні «національний» ми не повинні вбачати щось таке, що належить до однієї етнічної нації. Впевнений, що у кожного з нас, громадян України, будуть усі підстави пишатися своєю країною і своїм громадянством. Наше законодавство, і чинне, і те, яке сьогодні створюється, не дає жодних пріоритетів особам якоїсь національності в Україні, всі абсолютно рівні й ця засада закладається до Конституції.

— Дякую. Всього найкращого.

— До побачення.

— Добрий вечір, моє прізвище Піхало Станіслав Андрійович. Живу у Києві в Залізничному районі. Хочу поговорити про гарантії соціального захисту. Я інвалід війни другої групи. Є стаття в законі про поліпшення житлових умов. Я попробував звернутися, мені сказали: маєш 7,5 кв метра на члена сім'ї і бувай здоровий.

— У вас приватний сектор?

— Ні, державна квартира.

— В яких інстанціях ваше питання розглядалося?

— Побував у квартирному відділі райвиконкому, у начальника відділу і у голови райвиконкому і в мене руки опустилися.

— Я знаю Федорчука — голову райвиконкому, він не міг просто так вас «відфутболити». Якщо ви наполягаєте, ви можете звернутися до нас у ВР і повторно розглянемо це питання.

— А як до вас звернутися?

— Та пишіть прямо до ВР або до газети «Голос України».

— Щиро вам вдячний, всього найкращого.

(Від редакції: листа від ветерана вже отримано і передано О.О.Дьоміну).

— Олег Олексійович? Добрий вечір! Вас турбує Любченко Анатолій Борисович, Яготин. Я хотів би спитати, як будемо оплачувати за газ у квартирах?

— Ми розглядали на сесійному засіданні рішення уряду щодо підвищення цін на енергоносії, на газ і призупинили його. (Від редакції: Олег Олексійович розказав співрозмовнику те, що вже наводилося вище, коли було аналогічне запитання).

— Вас турбує зі Львівської області Іван Ілліч Базівський. Питання про отоварення облігацій, які продавалися в 90-му році.

— Ми розглянули у першому читанні проект бюджету. Там передбачено приступити у цьому році до компенсації товарних облігацій. Є таке доручення Президії ВР створити робочу групу з народних депутатів для напрацювання проекту документа про індексацію коштів, компенсацію вкладів і товарних облігацій.

— Дякую.

— Всього найкращого.

— Доброго вечора. Вас турбує Василенко Володимир Ілліч із Охтирки. Я інвалід першої групи. Я хотів би зустрітися з кореспондентами і депутатами, які пишуть про Охтирку в зв'язку зі справою Смирнова. Я був у депутата Ткаченка Володимира Анатолійовича. Цікавий матеріал можу дати про Смирнова. Історія про Смирнова темна. Я корінний житель Охтирки, але не знаю ніякого Смирнова-інваліда. Як зустрітися, я не знаю. Зараз я вдома. І ще хочу зустрітися з Олександром Миколайовичем Стояном, головою Федерації незалежних профспілок. А як це зробити?

— Я передам йому ваші координати. А зустрітися, мабуть, можна з допомогою депутата В. Ткаченка.

— Спасибі, до побачення.

— Добрий вечір. Це вас турбує з Тернопільської області начальник насіннєвої інспекції Георгій Степанович Крегель. Начальник інспекції і агроном є державними інспекторами у питаннях насіння. Але нам незрозуміло, чому на нас не поширюється чинність Закону «Про державну службу»?

— Я зараз не готовий вам відповісти. Будемо робити матеріал про цю гарячу лінію, і дамо роз'яснення з цього приводу.

— Добре.

— Ви газету «Голос України» читаєте, як вона вам?

— Дуже подобається.

— Як у вас справи в районі?

— Нічого, відсіємося. Солярки вистачає, з бензином важче. Насіння є.

— А як настрій у людей?

— Хороший настрій, люди вірять, що все врешті-решт буде добре.

— Давайте будемо цього всі разом прагнути. Щоб було все добре. Період у нас нелегкий. Я вам бажаю успіхів, бажаю щастя вашим людям, усьому колективу.

— Спасибі. І вам також.

(Редакція поцікавилася у начальника управління праці і зарплати Мінсільгосппроду Олександра Аврамчука: чому працівники насіннєвої інспекції не є державними службовцями? З'ясувалося, що й міністерство неодноразово ставило це питання і має безліч листів і звернень від працівників дев'яти інспекцій, причетних до сільського господарства. Позиція на сьогодні така: на інспекції, які за законами України, указами Президента чи затвердженими урядом положеннями не відносяться до органів державної виконавчої влади, чинність Закону «Про державну службу» не поширюється, для цього немає підстав. Зокрема, насіннєва інспекція належить не до органів державної виконавчої влади, а до органів, що обслуговують сільське господарство. Така позиція Головдержслужби, Мінфіну, Мінекономіки.

Від редакції додамо й наше розуміння проблеми: у наведеному прикладі поділ на державних і недержавних службовців видається штучним. Бо насіннєва інспекція, на наш погляд, виконує важливу державну роботу. І не лише в цій галузі існує той штучний поділ. А хіба, скажімо, вчитель державної школи не має бути високого рангу шанованим державним службовцем з усіма відповідними обов'язками і правами! Пояснити формальну штучність нинішнього поділу можна тільки одним: браком коштів у державному бюджеті. Отож знову на круги своя: всі маємо дбати про пожвавлення економіки, а отже, про поповнення держбюджету).

— Доброго дня! Моє прізвище Краснояружний Ігор Сергійович, Київ. Мене цікавить питання про права жертв політичних репресій 30-х років. Згідно з законом малолітні члени сімей репресованих мають право одержати за колишнім місцем проживання (у даному разі в Харкові) квартиру. Я колишній вихованець дитячого будинку з дворічного віку, круглий сирота, мешкаю в Києві з 1945 року. У Харкові вже два роки перебуваю на квартобліку під другим номером. Доводиться чути, що житлове будівництво заморожено, немає коштів, і не знаю, коли мені буде надано квартиру. Чи можу я якось поновити свої права?

— Я знаю ситуацію у Харкові. На жаль, там житлове будівництво практично зупинено. І не від хорошого життя. Я знаю, скільки зусиль докладає керівництво області та міста, щоб виправити становище, але там справді складна ситуація. Люди там відповідальні й вихід знайдуть. Я сам із Харкова, тому знаю, що там до жертв політичних репресій, до незаслужено скривджених ставляться чуйно. Я зі свого боку теж до них звернуся, щоб вони ще раз розглянули вашу справу.

— А як я можу передати заяву?

— Ви можете переслати до газети, хоча всі дані у мене вже є і цього буде достатньо.

— До побачення, дякую.

Час «гарячої» лінії було вичерпано. Скільки ж людського болю, надій, тривог можна вкласти у 75 хвилин?! Але в цей важкий перехідний час так важливо спілкуватися, розуміти один одного, щоб разом подолати випробування, які випали на нашу долю. І, певно, взаєморозуміння і спілкування (єдина справжня розкіш, за визначенням однієї видатної людини), теж допоможуть нам вижити, підтримуючи один одного.

У номер

● *Крим*

Відкриваються представництва ОБСЄ і ООН в Криму

Під час перебування в Криму Верховний комісар Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) у справах національних меншин Макс ван дер Стул зустрічався з Головою ВР Криму Сергієм Цековим, постійним представником Президента України в Автономній Республіці Крим Валерієм Горбатовим та його заступником Павлом Євграфовим, виконуючим обов'язки прем'єр-міністра уряду Криму Аркадієм Демиденком, депутатами кримського парламенту, членами меджлісу кримськотатарського народу.

Макс ван дер Стул не поспішає давати оцінок ситуації на півострові та взаємовідносинам Криму з Україною. На його думку «розв'язання наявних проблем має грунтуватися на цілому ряді принципів. Крім принципів автономії, має бути також враховано принципи територіальної цілісності України та основні засади української Конституції».

Як стало відомо нашому кореспондентові, виконуючий обов'язки прем'єр-міністра уряду Автономної Республіки Крим Аркадій Демиденко підписав розпорядження про виділення в Сімферополі приміщення для представництв ОБСЄ і ООН в Автономній Республіці Крим.

Меджліс вимагає виведення російських військ з території півострова

Севастопольський регіональний меджліс кримськотатарського народу прийняв звернення до Президента України Леоніда Кучми і Верховної Ради нашої держави. Висловивши обурення несумісною з нормами міжнародної дипломатії діяльністю консульської групи посольства РФ в Україні, а вона деякий час працювала в Сімферополі з метою надання кримчанам російського громадянства, і комісії, очолюваної головою комітету Держдуми Росії Костянтином Затуліним, регіональний меджліс вимагає зупинити розгул російського шовінізму та екстремізму в Криму.

«Для розв'язання проблеми Чорноморського флоту необхідно звернутися в ООН і Міжнародний суд в Гаазі, бо Росія спеціально зволікає з поділом Чорноморського флоту, використовуючи його для дестабілізації обстановки в Криму і як засіб тиску на Україну», — йшлося у зверненні. Меджліс вимагає «виведення з території України російської частини Чорноморського флоту і підтримує Указ Президента нашої держави про пряме підпорядкування кримського уряду Кабінетові міністрів України».

● *Маріуполь*

Нарешті знялися з якоря

Ще зовсім недавно Маріупольський ремзавод, котрий здебільшого ремонтував рибальські судна, образно кажучи, «сидів на мілині». Ситуація докорінно змінилася відтоді, як підприємство викупила фірма «Век XXI». Нині завод спеціалізується на будівництві яхт різного класу, які можуть плавати не лише в морі, а й в океані. Днями завершиться виготовлення одного з таких суден для замовника з Німеччини. Орієнтовна вартість судна — близько мільйона доларів США.

Суд над Шевченківським лауреатом

***БЕЗПРЕЦЕДЕНТНА ПОДІЯ** відбувається нині в Черкасах: судять письменника — лауреата Державної премії імені Т.Шевченка 1995 року (відзначено роман «Прибутні люди»), лауреата літературних премій імені Ю.Яновського та А. Головка, колишнього політв'язня більшовицьких таборів Василя ЗАХАРЧЕНКА.*

Позивачів троє: Черкаська обласна рада ветеранів війни, праці й Збройних Сил та два міськкоми партій — соціалістичної та комуністичної. Суть позову полягає в тому, що своєю публіцистичною статтею «Майте мужність, Ветеране!», надрукованою в газеті «Черкаси» під рубрикою «Точка зору», письменник начебто образив честь і гідність уявного ветерана, всіх учасників війни. Хоч насправді В.Захарченко делікатно й тактовно звернувся до частини старшого покоління, котра непримиренна щодо нашої держави, відстоює більшовицький режим, з одним-єдиним проханням — «не воюйте з Україною...»

Після цієї публікації голова Черкаської обласної ветеранської організації В.Кучеренко зажадав від газети й письменника привселюдного вибачення та 500 мільйонів карбованців «за образу честі й гідності». Водночас голова розіслав ксерокопії статті своїм колегам в обласні й районні центри із вказівкою: «Проінформуйте ваших ветеранів. Надсилайте листи протесту до редакції газети «Черкаси» і міської прокуратури».

Через деякий час позов прийняв до розгляду Придніпровський районний суд Черкас.

Тоді Черкаська обласна організація Спілки письменників України звернулася до обласної прокуратури та до управління юстиції облвиконкому із проханням перевірити правомірність прийому до розгляду в суді згаданого позову. «Ця стаття, — пишуть літератори, — як звернення до уявного ветерана, ніяким чином не ображає ветеранів, а лише акцентує увагу й кличе до роздумів. Автор висловлює особисті погляди й переконання, що дозволено Конституцією та Загальною декларацією прав людини, до якої приєдналася Україна.

Постає питання, чому взагалі було прийнято до розгляду цю справу, якщо стаття 7 Цивільного Кодексу України передбачає відповідальність за образу честі й гідності конкретної фізичної особи чи конкретної юридичної організації. У статті ж «Майте мужність, Ветеране!» не названо конкретно жодного ветерана й жодної організації.

Вважаємо, що в літературну полеміку не мають права втручатися судові органи. Газета «Черкаси» надала слово не лише письменнику В.Захарченку, а й усім його опонентам. На цьому інцидент мало б бути вичерпано».

Однак, на жаль, не вичерпано. Позивачі додали до своїх вимог у суді ще одну — закрити газету «Черкаси». Як «неблагонадійну»...

Сам письменник звернувся до черкащан із заявою: «Дорогі люди! Не сидіть у суді... Зібрали вас сюди, аби з вашою допомогою поквитатися з українським письменником за його політичні погляди, як це вони робили ще недавно в СРСР. Не множте зла на святій українській землі».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Знову «заговорила» зброя в Мукачевому

Проте цього разу «круті» виступили не лише «ініціаторами», а й жертвами

***ПЕРШОЮ** виявився молодий чоловік, труп якого з простреленою головою знайшли на вулиці Сорочій. Коли оперативники прибули на місце злочину, натрапили ще на одну жертву — 46-річну жінку з такою самою раною. Кажуть, вона поралася на городі, коли на її очах розігралася кривава трагедія. Бідолашна спробувала словами вгамувати вбивцю. За що поплатилась і своїм життям.*

Хто ж він, незворушний кат безневинної людини? 37-річний неформальний «авторитет» так званих «крутих» уже мав за собою дві судимості. Відгукувався на красномовну кличку «Гад». А на дозвіллі писав ... вірші. Місяць тому на власні кошти видав збірку «Крик болю» і рекомендував її друзям за один мільйон карбованців. Останнім часом, за свідченням близьких товаришів, покурював «травичку», вживав наркотики і часто «втрачав орієнтири». На думку «колег», це й підштовхнуло його до злочину.

Михайла Д. міліція «вичислила» і взяла вже наступного дня. Ховався в одного з приятелів, котрий, м'яко кажучи, теж зневажав чесне життя. Під час затримання люто відстрелювався. За «душею» затриманого таїлись й деякі інші грішки. Їх у ці дні ретельно розшифровує міліція.

Ще один «авторитет» міста, 30-річний Віктор Кіраль (кличка Кірча), після 24-ї години повертався додому на власному «Мерседесі». Заїхавши в гараж, йшов зачинити ворота. Тут із близької відстані й розстріляли його поки що невідомі особи.

Останнім часом закарпатська міліція повела рішучий наступ на криміногенні елементи. Лише нинішнього року її співробітниками виявлено й знешкоджено 58 злочинних груп, з них 10 — організованих (торік відповідно 32 і 5). Заарештовано 54 чоловіки. Серйозних ударів завдано і по центру злочинності в краї — Мукачевому. З початку року тут «розформовано» 10 угруповань, до складу яких входило понад 30 чоловік.

У ході розслідувань описаних вище вбивств теж виявлено ряд осіб, причетних до створення напруженої криміногенної обстановки в місті. Правда, решта знаних «авторитетів», нині, як кажуть, «залягли на дно». Можливо ще й тому, що розробляється й альтернативна версія: з цілеспрямованим наступом міліції «вожді» кримінального світу ліквідовують найбільш уразливі «ланки» своєї імперії.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Полковник був патлатим...

Закінчились короткі гастролі театру Еймунтаса Некрошюса (Литва) в рамках київського «Мистецького березілля». Ці чотири дні в компанії Норейки, Багдонаса, Латенаса, Будрайтіса були казковими. А прощання з литовцями нагадувало фінал їхніх же «Трьох сестер». Хто не бачив цього — тому важко уявити, як виглядав патлатий Латенас у ролі полковника Вершиніна. Чи в тому річ? І чи в тому річ, що вистави йшли без перекладу? Ці актори володіють геніальною вселюдською переконливістю...

На фото Костянтина МАКУЛЬСЬКОГО: Ірина — Вікторія Куодіте, Вершинін — Альгірдас Латенас.

Вперше в Україні

Авдіївський коксохімічний завод уклав нещодавно з компанією «Аско» договір про медичне страхування, який дозволяє кожному члену трудового колективу цього підприємства, а також його дітям отримати допомогу в 60 мільйонів карбованців щорічно. До речі, такий договір — перший в Україні.

Донецьк

ТВОРЧІСТЬ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА

***З** АГИБЕЛЬ журналіста «Вечірнього Києва» Анатолія Тарана та актора Театру драми і комедії Бориса Романова, нанесення тяжких травм журналісту УТ Людмилі Лисенко... Це події лише останнього часу, загалом же надто швидко поповнюється сумний список людей творчих професій, які стають жертвами кримінального розгулу.*

Театральний осередок «Бенефіс» на Хрещатику вирішив відгукнутися на це тим, чим митці тільки й можуть протистояти суспільному лихові. Отже, з учорашнього дня і по 16 квітня «Бенефіс» проводить тижневу благодійну мистецьку акцію «Творчість проти насильства». В ній візьмуть участь відомі актори Олександр Биструшкін та Ганна Ніколаєва, скрипалі-віртуози з театру «Мазлтов» Наум Фельдман та Яків Пекерман, співачки Анжеліка Черняховська та Ірина Пасічник, художники з «Нік Нед Арт Компані», ансамбль «Українське бароко», група «Друге дихання» з блюз-клубу «Гіпопо», а також Міжнародний благодійний фонд «Духовна спадщина» (президент Віра Тимченко) репрезентує оперних співаків Києва. Закриє акцію вистава Ади Роговцевої та Ніни Шаролапової «Відпусти мене, мій конвойний...»

Ганна ЛИПКІВСЬКА.

Священна пам'ять війни...

***ЩЕ 23 ЛЮТОГО** одночасно в Душанбе, Мурманську і бухті Провидіння стартувала вздовж кордонів колишнього СРСР естафета, присвячена 50-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні.*

... Своїх побратимів у кримському порту тепло зустрічають начальник Південного управління прикордонних військ України генерал-лейтенант Володимир Бондар, начальник Кримського прикордонного загону генерал-майор Петро Заланов. Естафету приймає український прикордонник капітан Андрій Голуб.

У Керчі, біля Обеліска Слави на горі Мітрідат — пам'ятника генералам, офіцерам, рядовим Окремої Приморської армії і морякам Азовської військової флотилії, які полягли смертю хоробрих у боротьбі за звільнення міста в листопаді 1943 — квітні 1944 років, відбувся урочистий мітинг.

Полковник Олександр Усов, генерал-лейтенант Володимир Бондар, ветеран прикордонних військ Росії, полковник у відставці Цеховський висловили тверду впевненість у тому, що кордон між Росією і Україною завжди буде кордоном дружби двох братніх народів.

Пізно ввечері 8 квітня спеціальний поїзд Прикордонних військ України з учасниками естафети Перемоги відбув до міста-героя Севастополя. Далі естафета Перемоги передається групі Окремої бригади сторожових кораблів Прикордонних військ України. 10 квітня естафету вручено Одеському прикордонному загону. Згодом, перетнувши кордони Молдови, знову України, Білорусії, Росії. Усі три естафети фінішують 28 травня у місті-герої Москві, де цього дня буде закладено пам'ятник героям-прикордонникам колишнього Союзу.

Олександр ПІЛАТ.

Анатомія обману

Ось і вір після цього «Вторчорметy»

Фермер із села Новорайське, що на Бериславщині Херсонської області, Олександр Шатайлов зібрав чимало металобрухту і відвіз його на станцію Біла Криниця. До цієї найближчої від його села дільниці обласного підприємства «Вторчормет» кілометрів 70. Шлях неблизький. Поки зробиш кілька ходок на тракторі з причіпним візком, доведеться спалити не один десяток літрів солярки.

Олександр Шатайлов вагався: здати металобрухт у комерційні структури, такі, наприклад, як «Граф Монте Крісто», котра розраховувалася з клієнтами одразу, чи все ж таки відвезти його на поки що державне підприємство? Вирішив скористатися послугами останнього, хоча чув, що рідний «Вторчормет» надто неохоче виплачує гроші постачальникам сировини для металургійних комбінатів. Але звичка орієнтуватися саме на старі державні структури взяла гору.

«Я зробив величезну помилку, — скаржився фермер у корпункті газети «Голос України» Херсонської області. Мені заборгували понад 30 мільйонів карбованців. І що сумно: як тільки дізнаються вторчорметівські чиновники, що мають справу з фермером, то у них швидко зникає бажання повернути клієнту законно зароблені гроші. Одне слово, місяці спливають, а кошти я так і не отримав».

Спроба газети втрутитися у хід подій викликала на підприємстві роздратування. Мабуть, давно відвикли начальники «Вторчормету», що робота і товар мають ціну. Та й не до роботи, бо зараз тут заняті боротьбою з Каланчацькою дільницею — структурним підрозділом, який насмілився приватизуватися. Справа дійшла до суду.

— Поневіряння клієнтури для нас не новина, — прокоментував випадок з Олександром Шатайловим головний бухгалтер «Вторчормету» Микола Антонюк — та споживачі заборгували нашому підприємству 150 мільярдів карбованців. Серед боржників — гіганти вітчизняної металургії: запорізький комбінат «Дніпроспецсталь», феросплавний завод, металургійний комбінат «Криворіжсталь», Донецький завод імені Кірова, Харківський тракторний завод. Вони не розраховуються з нами за одержану сировину, бо у самих немає коштів, а під час зустрічі з міністром промисловості України паном Голубченком, де йшлося якраз про неспроможність споживачів сплачувати за товар, той порадив: мовляв, не відвантажуйте металобрухт клієнтам, якщо вони попередньо з вами не розрахуються. Та хіба це вихід?

То що ж робити фермерові, який сподівався заробити? Єдине — подати на підприємство позов до суду. І своїм правом Олександр Шатайлов скористався. Йому це, можливо, допоможе. Та чи стане від того в країні більше металу — ось у чому питання.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Лист солдатської вдови

Шановна редакція! Звертається до вас стара немічна жінка 1912 року народження Новак Федора Трохимівна з селища Степань Рівненської області. Я втратила чоловіка у 1944 році на фронті Великої Вітчизняної війни. Пішов битися з фашистами за рідну землю і не повернувся. Отримала «похоронку», в яку не хотілося вірити: пропав безвісти.

Але доля суворо поставилася до мене, як і до багатьох таких, як я. На моїх руках лишилося четверо дітей 5—7 років, а ще щойно народжений синок, який ніколи не бачив свого батька, не відчував його ласки. Можете уявити, скільки мені знадобилося здоров'я і сили, щоб підняти малюків на ноги і водночас працювати в колгоспі. Маючи 32 роки, заміж вдруге не виходила, а присвятила себе дітям.

Ще донедавна я, як і всі солдатські вдови, прирівнювалася за пільгами до учасників Великої Вітчизняної війни. А потім, коли відзначали 50-річчя визволення України, таких, як я, забули, викинули з пам'яті. Всім учасникам війни, навіть воякам УПА, один з яких, можливо стріляв у мого чоловіка, за рішенням Кабінету міністрів України було видано грошову допомогу, а нас, солдатських вдів, чомусь обійшли.

То скажіть, в чому ми завинили перед Україною?

Ще недавно нас хоч у великі свята згадували. А тепер? Живу я в дуже скрутних умовах, здоров'я підірване, син хворіє, хата валиться, а допомоги — ні від кого! Зверталася до місцевої влади, у селищну і районну Ради з надією, що мене почують, але глухо. І не одна я така. Коли відзначали 50-річчя визволення України, місцеві «демократи» ганебно поглумилися над 53 сім'ями вдів фронтовиків, які мешкають у нашому селищі, навіть добрим словом не привітали їх!

Наближається 50-річчя Перемоги над фашизмом. Сподіваємося, що хоч з цієї нагоди солдатські вдови не будуть обійдені увагою — ні з боку Президента, Кабінету міністрів України, ні з боку місцевої влади.

Федора НОВАК, солдатська вдова.
Рівненська область.

Проблеми медицини

ЗАВОД, ЩО ПАХНЕ РОМАШКОЮ

На весь колишній Союз тільки два таких підприємства. Ще одне — під Москвою.

Житомирський завод з переробки лікарської рослинної сировини з початку цього року став закритим акціонерним товариством «Ліктрави». Реорганізації не передував шал пристрастей, природу яких зрозуміти неважко. За кращих часів тут працювало 275 чоловік. Тепер 115. Колись переробляли за рік 5 тисяч тонн продукції. Нинішнього року мріють від торішніх 700 тонн сягнути за тисячу...

— Наше виробництво, — розповідає директор Федір Крисан, — страждає від дефіциту з сировиною. Колись у кожному районному універмазі були відділи продажу дефіцитних товарів тим, хто здав лікарську сировину. Тепер такий стимул втратив будь-який сенс.

Змінило й інше джерело надходження сировини. В Україні 11 радгоспів, які входять до консорціуму «Укрфітотерапія» і спеціалізуються на вирощуванні лікарських рослин. Один з них на Житомирщині — радгосп «Більковецький». Коли приїхати сюди, приміром, у час збирання квітів ромашки і дивитися на все з боку, — це дуже мальовнича картина: велике ромашкове поле, по якому рухається комбайн. Але лірика розвіється, коли вникаєш в економічну прозу. Щоб одержати кілограм сухої сировини, треба тільки на сушіння затратити кілограм палива. А додайте кошти, які йдуть на саме вирощування. Ось чому «Більковецький», де раніше лікарські рослини висівали на 600 гектарах, змушений був скоротити посівні площі втричі.

Третє джерело — держлісгоспи. Їх теж не змусиш займатися нині тим, що невигідно.

— На світовому ринку кілограм сухої сировини коштує приблизно долар, — продовжує Федір Крисан. — На такі ціни треба рівнятися й нам. Бо нині приїжджають посланці з Прибалтики чи Східної Європи, викладають долари — і везуть сировину до себе. А треба, щоб заготівельникам було однаково вигідно і на експорт відправляти, і нам продавати.

ЗАТ «Ліктрави» співробітничає з «Укоопспілкою», спеціалізованими радгоспами, держлісгоспами. Готові тут і самі приймати сировину. Якщо буде вдосталь власної, матимуть що дати в обмін за ту, що росте тільки в Сибіру, Середній Азії чи на Кубані. А з «рідних», хоч це і дивно, серед дефіцитних такі знайомі всім безсмертник, хвощ польовий, кукурудзяні приймочки, навіть шипшина й гарбузове насіння.

На підприємстві готові розфасовувати і желатин, і корицю. Переробкою чаю й кави теж зайнялися, якщо стане зовсім сутужно — перероблятимуть навіть пшоно. Але в такому разі що будемо робити ми, коли зайдемо до аптеки у пошуках лікарських рослин?

Олексій КАВУН.
Житомир.

Оригінальні моделі жіночого, чоловічого та дитячого одягу виготовляє розташоване у Львові спільне українсько-швейцарське товариство «Весна». У п'ятидесяті роки це була звичайна артіль, нині — високотехнологічне сучасне підприємство.

Продукція «Весни» популярна не тільки в Україні: її моделі одягу постійно експонують на міжнародних виставках.

На знімках: зручний брючний костюм демонструє Вікторія, а молодіжний одяг — Юлія.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА.

Транспорт

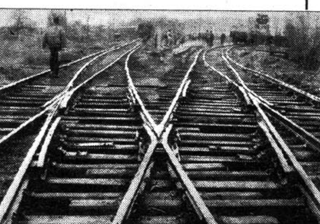
ШЛЯХ І КОРОТШИЙ, І ДЕШЕВШИЙ

Сьогодні пасажирські потяги з Києва на Варшаву, Берлін і далі, як і раніше, проходять через прикордонну станцію Брест. Сам Брест опинився хоча і в ближньому, але зарубіжжі. Перетин ще одного, білоруського, кордону — це додаткові незручності для пасажирів від ще одних митних і прикордонних формальностей, а для «Укрзалізниці» — потреба платити за кордоном валюту за перестановку вагонів на візки європейської колії, зайва трата часу.

Щоб розв'язати проблеми пасажирського руху до дальнього зарубіжжя, керівництво «Укрзалізниці» прийняло єдино правильне рішення: будувати вітчизняний пункт перестановки пасажирських вагонів на станції Ягодин Рівненського відділення Львівської залізниці — на найкоротшому й найвигіднішому шляху до Польщі та Німеччини, на українсько-польському кордоні. Економісти підрахували: вкладені кошти швидко окупляться.

Перший заступник генерального директора «Укрзалізниці», який опікується цим будівництвом, з групою провідних фахівців повернувся з пускового об'єкта в Ягодині. Він упевнився: незважаючи на всі труднощі, пункт перестановки буде здано до експлуатації достроково, до 50-ї річниці Великої Перемоги. Поки що потяги прямують до Варшави. Могли б прямо до Берліна. На жаль, брак коштів на закупівлю пасажирських вагонів європейського класу поки що не дає змоги українським залізничникам йти далі. Пасажири принаймні від цього не постраждають: за домовленістю з Німецькими залізницями розклад руху українських потягів узгоджено з німецькими для зручності пасажирів, які їдуть до Берліна і з Берліна.

Та сама причина, сьогоднішнє безгрошів'я залізниць, не дає можливості привести колію у стан, потрібний для швидкісного руху потягів на Ягодин. Хочеться вірити, що це — тимчасові труднощі. А поки що пасажири все ж зекономлять під час поїздки приблизно чотири години, а держава — мільйони доларів.

Григорій СПЕКТОР.
Транспрес.

ЦІНИ НА ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ НА РИНКАХ УКРАЇНИ

Базарний день (9.04)	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (десяток)	Олія	Масло вершкове	Сметана	Сир жирний	Картопля	Часник	Морква	Цибуля	Яблука
Кіровоград	150—170	250—270	350—400	130	50—60	90	420	360	130	35	180	90	35	140
Херсон	230	280	200	150—170	70	90	430	150	100	35	—	50	35	150
Тернопіль	110—125	150—180	300—450	150	50—80	125—140	440—500	170	140	35	150—200	—	35	75—160
Луцьк	220	200—220	220—240	190—200	75—80	125—130	380—400	120—140	80—100	25—30	180—220	40—50	45—50	75—80
Донецьк	180—300	240—350	300—500	150—200	70—80	70—120	450—500	360—400	200—250	30—40	300—500	50—100	25—50	200—400
Київ, Лук'янівський ринок	280—300	300—350	300—350	140	90	110	500	200—250	160—200	30	—	30—35	50	100—150

На початку тижня

ПОГАНА ПІСНЯ ДЛЯ ЄВРОПИ

Якщо внутрішня політика України останнім часом набрала суто політичного характеру, то зовнішня проходить під знаком економіки.

Наприкінці минулого тижня скінчила свою роботу промислова виставка у Ганновері, у рамках якої пройшов День економіки України. У посланні Президента Леоніда Кучми до учасників виставки відзначалося, що «Україна має всі передумови для швидкого входження у число розвинених країн». Це намагався довести і віце-прем'єр Ігор Мітюков, що виступив з доповіддю перед учасниками виставки.

Очевидно, ця ж теза превалюватиме і на засіданні Ради керівників Європейського банку реконструкції та розвитку, яка вчора розпочала свою роботу у Лондоні і куди з Ганновера прилетів Ігор Мітюков, щоб очолити делегацію України. Проте на цій зустрічі розмова буде більш конкретна: за умов розбалансованої економіки України і величезних боргів не останню роль в оздоровленні нашої фінансової системи все ще відіграють кредити. Зустрічі у Лондоні Україна надає великої ваги, про що свідчить і склад делегації: міністр економіки Роман Шпек, голова правління Національного банку Віктор Ющенко, представники провідних банків України.

Чекати, що наші делегати повернуться з напханими грошима клунками за плечима, звичайно, не доводиться, але нагадати світові про свої потреби і проблеми не зайве. Адже якщо наші фінанси заспівають романси, то це буде не найкраща з пісень, яку почує Європа.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Коментар

В УКРАЇНІ зареєстровано 140 різноманітних фондів. Ніде правди діти, більшість з них були створені з досить меркантильних причин: під конкретну особу, відмивання грошей, численних поїздок за кордон. Благодійний фонд «Співдружність» має іншу мету. Його створено на основі осередку вчених «Молоді європейці за безпеку» — групи стратегічних досліджень, що з 1990 року вивчає проблеми національної безпеки, а також здійснює дослідження у сферах політики, економіки, бізнесу тощо.

Нині «Співдружність» напрацьовує рекомендації та методики, які використовують у своїй діяльності співробітники апаратів адміністрації Президента, Верховної Ради, МЗС тощо. Віднині фонд «Співдружність» співробітничатиме і з «Голосом України».

УРОКИ ЧУЖОЇ ВІЙНИ

Чотиримісячний період з початку Росією воєнної кампанії в Чечні, що закінчується 11 квітня, дає змогу оцінити підсумки цієї операції, її вплив на політичні процеси у РФ і на міжнародній арені, а також намітити можливі перспективи розвитку ситуації в цій північнокавказькій республіці.

Тепер ясно, що нова «кавказька війна», яку розпочали в інтересах зміцнення влади і підвищення рейтингу Б. Єльцина, дала прямо протилежні результати. Але сьогодні ясно й інше — Росія не хоче й об'єктивно не може відмовитися від Чечні, бо інакше «вірус сепаратизму» перекинеться до інших регіонів, що, зрештою, поховає російську державність з непередбачуваними для світового співтовариства наслідками.

З цього випливає, що режим Дудаєва, хоч би як йому симпатизували українські націонал-радикали, приречений, і рано чи пізно його роздавить міць російської військової машини. Аналітики прогнозують, що головну частину воєнної кампанії в Чечні (без урахування проблем тероризму) може бути завершено влітку.

Розуміння неминучості подібного кінця примушує певну частину чеченської еліти шукати мирні шляхи розв'язання кризи.

Що, виходячи з викладеного, слід враховувати Україні? Протягом усього періоду «чеченської війни» офіційна влада в Києві виявила стриманість як в оцінках, так і в реакції на дії російського керівництва. І це, незважаючи на неодноразові спроби деяких високопоставлених представників РФ знайти український «слід» у Чечні і звинуватити Україну у сприянні Дудаєву. Така прагматична позиція має зберігатися і нині, коли Росія планує взятися за відновлення чеченської економіки. На це їй знадобляться величезні кошти. За попередніми підрахунками, витрати тільки на першочергові, найневідкладніші ремонтно-відновлювальні роботи вже сьогодні Мінекономіки РФ оцінює більш як у 1 млрд. доларів.

Україна, котра має мільярдні борги перед Росією за енергоносії, у такій ситуації могла б запропонувати цільову допомогу у вигляді поставок потрібного для відновлювальних робіт обладнання, труб великого діаметра, продукції транспортного машинобудування тощо, у тому числі (чи більшою мірою) в рахунок погашення боргу «Газпрому». Але в жодному разі не можна допускати участі українських громадян у будівництві якихось об'єктів на території Чечні.

Окрім суто економічної вигоди (пожвавлення виробництва, нові робочі місця під великі держзамовлення, фінансове оздоровлення), існують і політичні позитивні моменти. Адже Україна в такому разі надаватиме допомогу не в руйнуванні, а у відновленні економіки Чечні, що в найближчій перспективі може принести реальне полегшення життя для населення. Тим самим частково буде нейтралізовано неминучі нападки на керівництво країни з боку націонал-радикалів зі звинуваченнями у «пособництві проімперській Росії у її прагненні зберегти панування на Кавказі».

Фонд «Співдружність».

Хроніка. Факти. Події

● *Вашингтон*

Кредити будуть. Пільги теж

Посол України в США Юрій Щербак зустрівся з головою підкомітету із зарубіжних асигнувань Сенату Мітчелом Макконнеллом. Сторони обговорили можливість та варіанти надання термінової фінансової допомоги на покриття дефіциту платіжного балансу України. Юрій Щербак поінформував впливового американського законодавця про прийняття Верховною Радою України державного бюджету на 1995 рік, без чого було неможливим надання нашій країні багатомільярдної позички Міжнародного валютного фонду і країн «великої сімки». Посол України ознайомив сенатора М. Макконнелла з головними тезами щорічної економічної доповіді Президента Леоніда Кучми й передав їй виклад до підкомітету із зарубіжних асигнувань.

За результатами зустрічі Юрія Щербака в Сенаті, як і в ході його попередньої розмови з головою відповідного підкомітету палати представників Конгресу Келехеппом, досягнуто домовленості про підтримку Конгресом надання Україні термінових кредитів на сільськогосподарські потреби на більш пільгових умовах.

● *Ліма*

Фухіморі — президент

Перші неофіційні результати загальних виборів, які відбулися в Перу, спростували прогнози аналітиків про необхідність другого туру голосування: хто буде новим Президентом. За повідомленнями, які надходять із Ліми, нинішньому главі держави 56-річному Альберто Фухіморі вдалося добитися перемоги за підсумками першого туру голосування. Провідні приватні дослідницькі фірми стверджують, що А. Фухіморі одержав не менш як 60 відсотків голосів більш як 10 млн. виборців, які відвідали цього дня виборчі дільниці з метою обрання нового глави держави та однопалатного парламенту.

● *Бонн*

Німецька ініціатива

Із закликом активізувати зусилля, спрямовані на пошук мирного розв'язання балканського конфлікту, виступив міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель у розповсюдженій у Бонні офіційній заяві. Вітаючи поїздку міжнародної «контактної групи», яка розпочинається, по Боснії та Герцеговині до Бєлграда, Сараєво, Загреба, глава МЗС ФРН підкреслює, що прогресу у розв'язанні конфлікту в колишній Югославії може бути досягнуто лише в результаті узгоджених дій країн «контактної групи».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

І досі не можу повірити, що все це було...

ДО МАУТХАУЗЕНА я потрапила, можна сказати, випадково. На півдорозі від Відня до Зальцбурга, де мені довелося бути в справах, водій Стефан — студент останнього курсу університету, майбутній економіст, який заради інтересу вивчає ще й російську мову, а за кермом у вільний час приробляє до стипендії, ніби між іншим зауважив:

— Ото бачите поворот праворуч? До Маутхаузена. Всі радянські туристи туди раніше їздили. Обов'язкова програма, — чи то зі схваленням, чи то з іронією сказав він.

Уже й не знаю, чому, але попросила завернути з траси, незважаючи на подив моїх знайомих: навіщо, мовляв, псувати собі настрій такого чудового травневого дня?

Але поїхали. За вікнами комфортабельного авто — ніби намальовані будиночки й вілли, що потопали у квітучих садах, акуратні квадрати озимини. Спокій і благоденство. Ми піднімалися дедалі вище, спіралями автобану, бо той концтабір, до якого ще до початку другої світової війни гітлерівці звозили неугодних з усього світу, вибудували на самісінькому вершечку гори Маутхаузен.

Я багато читала про цей табір смерті, але не сподівалася, що все в ньому матиме такий буденно невинний вигляд. І аппель-плац, на якому годинами мордували знесилених бранців, і затишні, сонячні дворики за адміністративними будинками, де зручно було розстрілювати незахищені жертви: пострілів майже не чути, і прозаїчна «душова» — напівпідвальне приміщення площею метрів 100, куди заганяли голих людей нібито до лазні. Тільки замість цівочок води з розсіювачів сочився смертоносний газ. І за кілька хвилин — 200 трупів. Та й після смерті їм не було спокою, бо перед тим, як кинути їх до печі крематорію, фашистські живодери на кам'яних столах зі спеціальними жолобками — щоб стікала кров, виривали у нещасних золоті зуби...

І піч, де спалювали убієнних, як піч. Коли б не знала, скільки вона поглинула, то й, певно, емоцій ніяких не викликала б. Як у довколишніх австрійських обивателів: димить там труба, то нехай димить. Хто знав, що за дим валує з неї? До речі, це правда, що мало хто з тутешніх мешканців здогадувався про існування табору смерті...

І кар'єр, де видобували граніт, який бранці витягували на собі крутосхилом. Не тому, що не можна було скористатися хоча б візком: у такий спосіб нелюди з арійською кров'ю утверджували свою ідеологію.

Але чи не найбільше страждань випало на долю радянських людей, особливо військовополонених. Адже коли Сталін заявив, що немає полонених Червоної Армії — є лише зрадники Батьківщини, то чому милосердя до них мав виявляти Гітлер?

І я, стоячи на самому вершечку гори Маутхаузен, на місці, де життя для сотень тисяч людей — італійців, французів, євреїв, словаків, а ще для всіх радянських, перетворилося на пекло, розумію колишнього в'язня, італійського антифашиста, який, побувавши тут уже через 30 років, ридаючи, повторював: «Не можу повірити й досі, що все це зі мною було...»?

А хто може?..

Мабуть, вони, пошматовані війною, катовані, зневажені, розтоптані, теж бачили з цієї гори, як унизу живуть собі люди, копирсаються на грядках і гадки не мають, що ось цієї миті за командою охоронця когось пошматує вівчарка, а для когось настали останні хвилини в «душовій». Хіба тільки саме це усвідомлення не могло потьмарити розум?..

На території колишнього табору смерті нині багато пам'ятників — від народів, чиї діти загинули тут. І квітів — на столах з жолобками, у печах крематорію, на сходинах гранітного крутосхилу, на плацу. І люди — з усіх усюд йдуть і йдуть, хоча з центрального автобану сюди далеченько.

А біля одного з портретів — вродливого юнака — просто в бетоні, на який падали розстріляні, викарбувано такі прості слова: «Я люблю тебе...» Співробітник музею пояснив, що такі записочки довго залишала якась жінка, яка щороку приїжджала з Чехії. Коли перестала, хтось назавжди «переписав» записку в бетон...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Про кого говорять

Мандела проти Мандели

Заступника міністра у справах мистецтв, культури та технологій ПАР Вінні Манделу звільнено з її посади. Про це заявив у Кейптауні Президент країни Нельсон Мандела, проте відмовився повідомити конкретні причини звільнення дружини, з якою він нині неофіційно розлучений.

У середині лютого В. Мандела публічно звинуватила уряд у небажанні покінчити з наслідками апартеїду в країні, але за наполяганнями нею була змушена офіційно вибачитися. Це збіглося з початком розслідування правоохоронними органами справи про використання нею службового становища у власних інтересах. У відсутність В. Мандели у її будинку було вчинено обшук. Верховний суд проте визнав ці дії незаконними і постановив повернути власниці всі конфісковані документи. І ось уже сама Мандела подає в суд за завдані їй моральні збитки.

На знімку: Вінні та Нельсон Мандела.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ПЕСТИЦИДИ І АГРОХІМІКАТИ

Цей Закон регулює правові відносини, пов'язані з державною реєстрацією, виробництвом, закупівлею, транспортуванням, зберіганням, реалізацією та безпечним для здоров'я людини і навколишнього природного середовища застосуванням пестицидів і агрохімікатів, визначає права і обов'язки підприємств, установ, організацій та громадян, а також повноваження органів державної виконавчої влади і посадових осіб у цій сфері.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

пестициди — токсичні речовини, їх сполуки або суміші речовин хімічного чи біологічного походження, призначені для знищення, регуляції та припинення розвитку шкідливих організмів, внаслідок діяльності яких вражаються рослини, тварини, люди і завдається шкода матеріальним цінностям, а також гризунів, бур'янів, деревної, чагарникової рослинності, засмічуючих видів риб;

агрохімікати — органічні, мінеральні і бактеріальні добрива, хімічні меліоранти, регулятори росту рослин та інші речовини, що застосовуються для підвищення родючості грунтів, урожайності сільськогосподарських культур і поліпшення якості рослинницької продукції;

технічні засоби застосування пестицидів і агрохімікатів — спеціальні машини, механізми та пристрої для обробки об'єктів пестицидами та внесення органічних і мінеральних добрив;

залишкові кількості — вміст діючої речовини пестицидів і агрохімікатів, їх похідні і продукти перетворення в живих системах (метаболіти) і у навколишньому природному середовищі;

регламенти застосування — сукупність вимог щодо застосування пестицидів і агрохімікатів;

паспортизація об'єкта — документальне засвідчення наявності належних умов для роботи з пестицидами і агрохімікатами;

агрохімічний паспорт земельної ділянки (поля) — документ, що містить дані щодо агрохімічної характеристики грунтів і стану їх забруднення токсичними речовинами та радіонуклідами;

агрохімічне обстеження — обов'язкове суцільне обстеження сільськогосподарських угідь з метою державного контролю за зміною показників родючості і забрудненням грунтів;

захист рослин — комплекс заходів щодо попередження, зменшення втрат врожаю сільськогосподарських культур від шкідників, хвороб і бур'янів;

спеціальні сировинні зони — регіони або окремі господарства, що відповідають умовам виробництва продукції рослинництва і тваринництва, придатної для виготовлення продуктів дитячого та дієтичного харчування.

Стаття 2. Законодавство України про пестициди і агрохімікати

Законодавство України про пестициди і агрохімікати складається з цього Закону та інших актів законодавства, прийнятих відповідно до нього.

Стаття 3. Основні принципи державної політики у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами

Основними принципами державної політики у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, є:

пріоритетність збереження здоров'я людини і охорони навколишнього природного середовища по відношенню до економічного ефекту від застосування пестицидів і агрохімікатів;

державна підконтрольність їх ввезення на митну територію України, реєстрації, виробництва, зберігання, транспортування, реалізації і застосування;

обгрунтованість їх застосування;

мінімалізація використання пестицидів за рахунок впровадження біологічного землеробства та інших екологічно безпечних, нехімічних методів захисту рослин;

безпечність для здоров'я людини та навколишнього природного середовища під час їх виробництва, випробування і застосування за умови дотримання вимог, встановлених державними стандартами, санітарними нормами, регламентами та іншими нормативними документами;

єдність державної політики щодо діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами.

РОЗДІЛ II. ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ ТА ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ПЕСТИЦИДІВ, АГРОХІМІКАТІВ І ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 4. Вимоги до пестицидів і агрохімікатів

Пестициди і агрохімікати вітчизняного, а також іноземного виробництва, що завозяться для використання на територію України, повинні відповідати таким вимогам:

висока біологічна ефективність щодо цільового призначення;

безпечність для здоров'я людини та навколишнього природного середовища за умови дотримання регламентів їх застосування;

відповідність державним стандартам, санітарним нормам та іншим нормативним документам.

Забороняється ввезення на митну територію України, виробництво, реалізація, застосування та рекламування пестицидів і агрохімікатів до їх державної реєстрації.

Державна міжвідомча комісія України у справах випробувань і реєстрації засобів захисту та регуляторів росту і добрив (Укрдержхімкомісія) в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України, надає дозвіл на завезення та застосування незареєстрованих пестицидів і агрохімікатів, якщо вони:

являють собою митний вантаж і знаходяться під митним наглядом;

використовуються для наукових та дослідницьких цілей;

завозяться під час виникнення загрози масових вогнищ розмноження окремих шкідливих організмів;

призначені для боротьби з рослинними мікроорганізмами в середині замкнених просторів або трубопровідних систем на підприємствах та в установах, гірничорудної, атомної та медичної промисловості;

завозяться разом з насінневим матеріалом, обробленим захисно-стимулюючими речовинами, які за хімічним складом і своїм способом дії відповідають аналогам, зареєстрованим в Україні.

Обов'язковою умовою завезення та застосування не зареєстрованих в Україні пестицидів для цих цілей є документальне підтвердження їх використання в країні, де вони виробляються.

Стаття 5. Організація державних випробувань пестицидів і агрохімікатів

Державні випробування пестицидів і агрохімікатів вітчизняного та іноземного виробництва проводяться з метою біологічної, токсиколого-гігієнічної та екологічної оцінки і розроблення регламентів їх застосування.

Державні випробування пестицидів і агрохімікатів здійснюються на підприємствах, в установах і організаціях за рішенням Укрдержхімкомісії в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Проведення державних випробувань пестицидів і агрохімікатів

Державні випробування пестицидів і агрохімікатів проводяться у два етапи: польові і виробничі.

Метою польових випробувань є встановлення або підтвердження біологічної ефективності нового препарату порівняно з тими, що застосовуються, розроблення тимчасових регламентів його застосування та поглиблене вивчення препаративної форми.

Сільськогосподарська продукція, отримана в результаті проведення польових випробувань препаратів з новою діючою речовиною, підлягає знищенню з додержанням вимог санітарних правил щодо безпеки для здоров'я людини та охорони навколишнього природного середовища.

Виробничі випробування проводяться з метою підтвердження біологічної та економічної ефективності препарату у різних зонах України, уточнення та обгрунтування регламентів і способів його застосування, санітарно-гігієнічних і екологічних нормативів, розроблення та модифікації методик визначення залишкових кількостей цього препарату і його небезпечних метаболітів.

Стаття 7. Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів

Державній реєстрації підлягають препаративні форми пестицидів і агрохімікатів.

Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів здійснюється Укрдержхімкомісією в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, на підставі позитивних результатів випробувань та матеріалів досліджень.

Обов'язковою умовою державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є наявність відповідної документації щодо їх безпечного застосування, методик визначення залишкових кількостей препаратів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, грунті, воді, повітрі.

Після державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів органи, що здійснюють державний контроль за їх застосуванням, забезпечуються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, стандартними зразками пестицидів і агрохімікатів, методиками визначення їх залишкових кількостей.

Пестициди і агрохімікати реєструються терміном до п'яти років. Укрдержхімкомісія може встановити повну або тимчасову заборону на застосування препарату в разі надходження нових, раніше невідомих, даних про їх небезпеку. В окремих випадках, у зв'язку з санітарно-епідемічною та природоохоронною ситуацією в країні (регіоні), Міністерство охорони здоров'я України та Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України вправі обмежити аж до припинення у встановленому порядку всі види діяльності з пестицидами і агрохімікатами.

Після закінчення терміну реєстрації пестицидів і агрохімікатів проводиться їх перереєстрація у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Перелік пестицидів і агрохімікатів, дозволених для використання, регламенти їх застосування та щорічні доповнення до нього ведуться Укрдержхімкомісією в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Державні випробування та державна реєстрація технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів

Серійне виробництво, закупівля та експлуатація технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів дозволяється лише після їх державної реєстрації.

Допускається державна реєстрація технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів, які забезпечують належну якість технологічних операцій, запобігають ушкодженню здоров'я осіб, які безпосередньо працюють з ними, та населення, а також забрудненню навколишнього природного середовища.

Державні випробування і реєстрація технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів проводяться уповноваженим органом та в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Технічні засоби застосування пестицидів і агрохімікатів, що отримали позитивну оцінку за наслідками державних випробувань, заносяться до державного реєстру технічних засобів застосування пестицидів і агрохімікатів. Порядок ведення державного реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

У разі зміни конструкції технічного засобу застосування пестицидів і агрохімікатів він підлягає обов'язковій перереєстрації.

Технічні засоби застосування пестицидів і агрохімікатів підлягають обов'язковій сертифікації.

РОЗДІЛ III. ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЦТВА, ТРАНСПОРТУВАННЯ, РЕАЛІЗАЦІЇ, ЗБЕРІГАННЯ, ЗАСТОСУВАННЯ, УТИЛІЗАЦІЇ, ЗНИЩЕННЯ ТА ЗНЕШКОДЖЕННЯ ПЕСТИЦИДІВ І АГРОХІМІКАТІВ

Стаття 9. Ліцензування діяльності, пов'язаної з виробництвом, зберіганням, транспортуванням та реалізацією пестицидів і агрохімікатів

Підприємницька діяльність у сфері виробництва, зберігання, транспортування, реалізації пестицидів і агрохімікатів та торгівлі ними здійснюється на підставі ліцензії (спеціального дозволу), порядок видачі якої визначається Кабінетом Міністрів України.

Ліцензію на виробництво пестицидів видає Міністерство промисловості України, а на реалізацію — органи, уповноважені Кабінетом Міністрів України здійснювати державний контроль у цій сфері.

Ведення балансу потреби і надходження до України пестицидів і агрохімікатів здійснює Міністерство сільського господарства і продовольства України. Координацію виробництва, закупівлі, обсягів і асортименту пестицидів і агрохімікатів здійснює Міністерство сільського господарства і продовольства України за погодженням з Міністерством охорони здоров'я України та Міністерством охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України.

Ввезення громадянами на митну територію України зареєстрованих пестицидів і агрохімікатів дозволяється в обсягах, необхідних для власного використання.

Екологічний ризик діяльності, пов'язаної з ввезенням на територію України пестицидів і агрохімікатів, їх транспортуванням та використанням, підлягає обов'язковому страхуванню в порядку, визначе-

(Закінчення на 10-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про пестициди і агрохімікати»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про пестициди і агрохімікати» ввести в дію з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства у відповідність з Законом України «Про пестициди і агрохімікати» законодавчі та інші нормативні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України до 1 січня 1996 року:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про зміни і доповнення до законодавчих актів України, що випливають із Закону України «Про пестициди і агрохімікати», та про встановлення відповідальності за порушення цього Закону;

привести рішення Уряду України у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України нормативних актів, що суперечать цьому Закону;

відповідно до компетенції забезпечити видання нормативних актів, передбачених цим Законом;

вирішити питання щодо членства України в міжнародних організаціях, діяльність яких спрямована на безпечне застосування пестицидів і агрохімікатів.

4. Кабінету Міністрів України підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про захист рослин.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ,
2 березня 1995 року.

(Початок на 9-й стор.).

ному актами законодавства України.

Стаття 10. Вимоги до затарювання (упаковки) та маркування

Пестициди і агрохімікати, що використовуються в Україні, затарюються (упаковуються) і маркуються відповідно до чинного законодавства.

Кожна товарна одиниця повинна супроводжуватися рекомендацією щодо її застосування із зазначенням культур та об'єктів, для оброблення яких призначено препарат, способів, норм і кратності використання, термінів вичікування (для пестицидів), заборони та обмеження на застосування, способів і засобів знешкодження пестицидів та агрохімікатів, а також заходів безпеки під час роботи, заходів подання першої медичної допомоги у разі отруєння.

Препарати і тара іноземного виробництва, що ввозяться на територію України, повинні супроводжуватися даними про технологію їх знешкодження та утилізацію.

Сертифікація пестицидів і агрохімікатів на відповідність вимогам державних стандартів та інших нормативних документів з стандартизації здійснюється в державній системі сертифікації УкрСЕПРО.

Стаття 11. Загальні вимоги до транспортування, зберігання, застосування, утилізації, знищення та знешкодження пестицидів і агрохімікатів та торгівлі ними

Транспотування, зберігання, застосування, утилізація, знищення та знешкодження пестицидів і агрохімікатів та торгівля ними здійснюються відповідно до вимог, встановлених чинним законодавством, санітарними правилами транспортування, зберігання і застосування пестицидів і агрохімікатів та іншими нормативними актами.

Особи, діяльність яких пов'язана з транспортуванням, зберіганням, застосуванням пестицидів і агрохімікатів та торгівлею ними, повинні мати допуск (посвідчення) на право роботи із зазначеними препаратами. Порядок одержання такого допуску визначається Кабінетом Міністрів України.

Реалізація населенню пестицидів і агрохімікатів здійснюється у дрібнофасованому вигляді та з обов'язковою наявністю інструкції щодо безпечного їх застосування.

Стаття 12. Порядок застосування пестицидів і агрохімікатів

При застосуванні пестицидів і агрохімікатів здійснюється комплекс заходів відповідно до регламентів, встановлених для певної грунтово-кліматичної зони, з урахуванням попереднього агрохімічного обстеження грунтів, даних агрохімічного паспорта земельної ділянки (поля) і стану посівів, діагностики мінерального живлення рослин, прогнозу розвитку шкідників і хвороб.

Переліки пестицидів і агрохімікатів, дозволених для продажу населенню та для застосування авіаційним методом, затверджуються Укрдержхімкомісією за погодженням з Міністерством охорони здоров'я України та Міністерством охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України.

Стаття 13. Особливості застосування пестицидів та агрохімікатів

Пестициди і агрохімікати, які становлять підвищену небезпеку, застосовуються лише за спеціальним дозволом Міністерства охорони здоров'я України і Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України.

Перелік пестицидів і агрохімікатів, які становлять підвищену небезпеку, визначається Кабінетом Міністрів України.

На території, що зазнала радіоактивного забруднення, а також у зонах надзвичайних екологічних ситуацій застосування пестицидів і агрохімікатів обмежується і проводиться в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У захищеному грунті, на землях природоохоронного, оздоровчого і рекреаційного призначення, землях водного фонду та у водоохоронних зонах, інших територіях, що підлягають особливій охороні, застосування пестицидів забороняється.

У разі обгрунтування крайньої необхідності та за наявності позитивних висновків державної санітарної та екологічної експертизи можливе застосування в цих зонах, а також у закритому грунті обмеженого асортименту пестицидів і агрохімікатів з дозволу Укрдержхімкомісії.

Сільськогосподарська сировина для виготовлення продуктів дитячого і дієтичного харчування виробляється у спеціальних сировинних зонах. Правовий режим та порядок надання статусу спеціальної сировинної зони визначається Кабінетом Міністрів України. У спеціальних сировинних зонах забороняється застосування пестицидів. Застосування агрохімікатів проводиться за спеціальними технологіями, що забезпечують отримання продукції, яка відповідає санітарно-гігієнічним вимогам щодо дитячого та дієтичного харчування.

Стаття 14. Державний облік пестицидів та агрохімікатів

Підприємства, установи і організації зобов'язані вести облік наявності та використання пестицидів і агрохімікатів та надавати інформацію органам, що ведуть державний облік.

Порядок державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів, обсяги інформації та органи, яким така інформація подається, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Посадові особи несуть відповідальність за розголошення інформації, що стала відома їм внаслідок виконання службових обов'язків і яка охороняється відповідно до чинного законодавства.

Стаття 15. Вилучення, утилізація, знищення та знешкодження непридатних або заборонених до використання пестицидів

Непридатні або заборонені до використання пестициди і агрохімікати, тара від них підлягають вилученню, утилізації, знищенню та знешкодженню в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ IV. РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ, ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО НАГЛЯДУ І ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПЕСТИЦИДИ І АГРОХІМІКАТИ

Стаття 16. Органи, що реалізують державну політику, здійснюють державний нагляд і державний контроль за додержанням законодавства про пестициди і агрохімікати

Державна політика в сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, реалізується Кабінетом Міністрів України.

Державний нагляд і державний контроль за виробництвом, транспортуванням, зберіганням, застосуванням пестицидів і агрохімікатів і торгівлею ними, а також за вмістом їх залишкових кількостей у сільськогосподарській продукції, кормах та об'єктах навколишнього природного середовища здійснюються державними органами в межах їх повноважень і в порядку, передбаченими законодавством.

Стаття 17. Права посадових осіб, які здійснюють державний нагляд і державний контроль за додержанням законодавства про пестициди і агрохімікати

Посадові особи органів державної виконавчої влади, які здійснюють державний нагляд та державний контроль у сфері діяльності з пестицидами і агрохімікатами, в межах компетенції, передбаченої законодавством, мають право:

вимагати від підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності і громадян, діяльність яких пов'язана з виробництвом, транспортуванням, зберіганням, застосуванням пестицидів і агрохімікатів і торгівлею ними, додержання законодавства про пестициди і агрохімікати;

безперешкодно відвідувати підприємства, установи і організації незалежно від форм власності, діяльність яких пов'язана з виробництвом, транспортуванням, зберіганням, застосуванням пестицидів і агрохімікатів і торгівлею ними, інші підконтрольні об'єкти з метою перевірки додержання законодавства про пестициди і агрохімікати і відбору зразків необхідних матеріалів для агрохімічних та інших аналізів і досліджень;

припиняти роботи із застосуванням пестицидів і агрохімікатів в порядку, передбаченому законодавством;

забороняти ввезення і реалізацію пестицидів і агрохімікатів, що не відповідають вимогам стандартів та інших документів з стандартизації, а також переробку і реалізацію харчових продуктів і використання води у разі забруднення їх залишками пестицидів і агрохімікатів у кількості, що перевищує встановлені нормативи;

вимагати усунення від роботи з пестицидами і агрохімікатами осіб, які не мають відповідного посвідчення;

отримувати від міністерств, відомств, підприємств, установ, організацій статистичні дані та іншу інформацію, необхідну для здійснення державного контролю у цій сфері;

накладати адміністративні стягнення на осіб, винних у порушенні законодавства про пестициди і агрохімікати, в порядку, передбаченому законодавством.

Законні вимоги посадових осіб, що здійснюють державний нагляд і державний контроль, є обов'язковими для виконання.

РОЗДІЛ V. ВИМОГИ ДО ЯКОСТІ ЗА КРИТЕРІЯМИ БЕЗПЕЧНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ СИРОВИНИ І ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Стаття 18. Вимоги до якості за критеріями безпечності сільськогосподарської сировини і харчових продуктів

Сільськогосподарська сировина і харчові продукти рослинного і тваринного походження при виробництві, зберіганні і транспортуванні яких використовувалися пестициди і агрохімікати, повинні відповідати санітарно-гігієнічним вимогам, що підтверджуються сертифікатом відповідності. Рішення про порядок використання сільськогосподарської сировини і харчових продуктів, що не відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, приймають органи Державного санітарного нагляду і державної ветеринарної медицини.

Сільськогосподарська сировина і харчові продукти, які не можуть бути використані, підлягають вилученню, утилізації і знищенню у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Вимоги до якості за критеріями безпечності сільськогосподарської сировини і харчових продуктів, що надходять за імпортом

Сільськогосподарська сировина і харчові продукти, що імпортуються, за критеріями безпечності повинні відповідати державним стандартам України та іншим нормативним документам.

Імпортовані сільськогосподарська сировина і харчові продукти повинні супроводжуватися сертифікатом відповідності.

РОЗДІЛ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПЕСТИЦИДИ І АГРОХІМІКАТИ

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства про пестициди і агрохімікати

Порушення законодавства про пестициди і агрохімікати тягне за собою цивільну, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством.

Відповідальність несуть особи, винні у:

прихованні або перекрученні інформації, що могло спричинити або спричинило загрозу життю та здоров'ю людини, а так само майну і навколишньому природному середовищу;

недотриманні вимог стандартів, санітарних норм і правил та інших нормативних документів під час виробництва пестицидів, агрохімікатів і технічних засобів їх застосування;

забрудненні пестицидами і агрохімікатами понад допустимі рівні сільськогосподарської сировини, кормів, харчових продуктів, грунту, води, повітря;

порушенні регламентів та санітарних норм і правил транспортування, зберігання, реалізації та застосування пестицидів і агрохімікатів;

застосуванні пестицидів, агрохімікатів, технічних засобів, які не пройшли державних випробувань, реєстрації, перереєстрації;

порушенні правил утилізації, знищення сільськогосподарської сировини і продовольчих продуктів, які не відповідають встановленим вимогам щодо вмісту пестицидів і агрохімікатів;

невиконанні законних вимог посадових осіб, які здійснюють державний нагляд і контроль.

Відшкодування збитків, заподіяних внаслідок порушень законодавства про пестициди та агрохімікати, здійснюється відповідно до чинного законодавства.

Законодавством України може бути встановлено відповідальність і за інші види порушень законодавства України про пестициди і агрохімікати.

РОЗДІЛ VII. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 21. Пільги і компенсації працівникам, які виконують роботи, пов'язані із застосуванням пестицидів та агрохімікатів

Держава гарантує працівникам, які безпосередньо виконують роботи, пов'язані з виробництвом, транспортуванням, реалізацією, застосуванням, утилізацією, знищенням, знешкодженням пестицидів і агрохімікатів, та здійснюють аналітичний контроль у цій сфері, соціальний захист відповідно до чинного законодавства.

Працівники, які безпосередньо зайняті на роботах з пестицидами та небезпечними агрохімікатами, мають право на пільгову пенсію, додаткову відпустку та скорочений робочий день згідно з чинним законодавством.

Перелік категорій працівників, які мають пільги, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення державних органів, що здійснюють державний нагляд та державний контроль за дотриманням законодавства про пестициди і агрохімікати

Фінансування та матеріально-технічне забезпечення державних органів, що здійснюють державний нагляд і державний контроль за дотриманням законодавства про пестициди і агрохімікати, провадиться за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів України та в порядку, передбаченому положеннями про ці органи, які затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Позабюджетними джерелами фінансування діяльності зазначених органів є:

надходження за виконання робіт за договорами з підприємствами, установами, організаціями і громадянами;

інші, не заборонені законодавством джерела.

Стаття 23. Державні заходи щодо застосування пестицидів і агрохімікатів, які фінансуються з державного бюджету

За рахунок коштів державного бюджету фінансуються витрати на:

державний контроль за забрудненням навколишнього природного середовища залишковими кількостями пестицидів і агрохімікатів, а також солями важких металів;

проведення культуртехнічних робіт, в тому числі вапнування і гіпсування грунтів, та комплексу заходів для боротьби з окремими шкідниками і хворобами сільськогосподарських культур та бур'янами;

здійснення агрохімічних заходів, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

державні випробування та реєстрація препаратів, синтезованих вітчизняними науково-дослідними установами та підприємствами.

Стаття 24. Міжнародне співробітництво у сфері виробництва, транспортування, реалізації, зберігання, застосування, вилучення, утилізації, знищення та знешкодження пестицидів і агрохімікатів

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері реєстрації, виробництва, транспортування, реалізації, зберігання, застосування, вилучення, утилізації, знищення та знешкодження пестицидів і агрохімікатів на основі міжнародних договорів.

Якщо міжнародними договорами, укладеними Україною, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в законодавстві України про пестициди та агрохімікати, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
2 березня 1995 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

Відповідно до Положення про ювілейну медаль «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945гг.», затвердженого Рішенням Ради глав держав—учасниць Співдружності Незалежних Держав від 24 грудня 1993 року та підписаного від імені України 11 травня 1994 року, **постановляю:**

Затвердити Інструкцію про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.» (додається).

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
29 березня 1995 року.

ІНСТРУКЦІЯ про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

1. Ювілейною медаллю «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.» (далі — ювілейна медаль) відповідно до Положення про ювілейну медаль, затвердженого Рішенням Ради глав держав—учасниць Співдружності Незалежних Держав від 24 грудня 1993 року та підписаного від імені України 11 травня 1994 року, нагороджуються:

військовослужбовці та особи вільнонайманого складу, які в лавах Збройних Сил колишнього СРСР брали участь у бойових діях на фронтах Великої Вітчизняної війни, учасники підпілля, військовослужбовці та особи вільнонайманого складу, що проходили службу в період Великої Вітчизняної війни у Збройних Силах колишнього СРСР, особи, нагороджені медалями «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.», «За победу над Японией», а також особи, які мають посвідчення до медалі «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.» або посвідчення учасника війни;

трудівники тилу, нагороджені за самовіддану працю у роки Великої Вітчизняної війни орденами колишнього СРСР, медалями «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.», «За трудовую доблесть», «За трудовое отличие», «За оборону Ленинграда», «За оборону Москвы», «За оборону Одессы», «За оборону Севастополя», «За оборону Сталинграда», «За оборону Киева», «За оборону Кавказа», «За оборону Советского Заполярья», а також особи, які мають знак «Жителю блокадного Ленинграда» або посвідчення до медалі «За доблестный труд в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»;

колишні неповнолітні в'язні концтаборів, гетто та інших місць примусового утримання, створених фашистами та їх союзниками в період другої світової війни;

громадяни, які працювали не менш як шість місяців у період з 22 червня 1941 року до 9 травня 1945 року, за винятком часу роботи у районах, тимчасово окупованих ворогом.

2. Вручення ювілейної медалі проводиться від імені Президента України.

3. Для вручення ювілейної медалі нагородженим складаються списки за формами № № 1, 2 (додатки № № 1, 2):

на військовослужбовців, які перебувають на військовій службі, а також на осіб вільнонайманого складу — кадровими органами військових частин;

на військовослужбовців і осіб вільнонайманого складу, які вибули зі Збройних Сил колишнього СРСР та Збройних Сил України, — військовими комісаріатами;

на осіб, які вибули з військ і органів Міністерства внутрішніх справ та Комітету державної безпеки колишнього СРСР, — відповідно військовими комісаріатами, кадровими органами Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України;

на інших осіб за наявності підстав для нагородження — виконавчими комітетами районних, міських, районних у містах Києві та Севастополі Рад.

Списки складаються за місцем роботи або служби нагороджених, а непрацюючих — за місцем проживання. Списки підписують особи, відповідальні за їх складання. Списки підлягають затвердженню відповідно командирами (начальниками) військових частин, військовими комісарами, головами районних, міських, районних у містах Києві та Севастополі Рад.

З метою уникнення випадків повторного нагородження списки, складені у військових частинах і військових комісаріатах, погоджуються з виконавчими комітетами відповідних Рад.

4. Підставою для включення до списку нагороджених є документи, які підтверджують право на нагородження. Такими документами можуть бути:

червоноармійська книжка;

військовий квиток;

партизанський квиток;

трудова книжка;

довідка про проходження військової служби або роботу, видана командуванням військової частини або відповідною архівною установою;

довідка про поранення (контузію), одержане на форнтах Великої Вітчизняної війни, війни з мілітаристською Японією;

посвідчення інваліда Великої Вітчизняної війни;

посвідчення інваліда про право на пільги;

посвідчення учасника війни;

посвідчення, яке видавалося особам вільнонайманого складу військових частин, що входили в період Великої Вітчизняної війни до складу діючої армії (флоту);

посвідчення про право на пільги, яке видавалося особам, нагородженим орденами і медалями СРСР, за самовіддану працю і бездоганну військову службу в тилу в період Великої Вітчизняної війни;

довідка про роботу, видана особам підприємствами, установами та організаціями, в яких вони працювали в період Великої Вітчизняної війни, або їх правонаступниками;

документи, що підтверджують нагородження орденами і медалями колишнього СРСР за бойові та трудові заслуги в роки Великої Вітчизняної війни. У разі втрати нагородних документів ювілейна медаль може бути вручена на підставі документів державних організацій, що достовірно засвідчують нагородження, або на підставі відповідного запису в трудовій книжці;

документи або спеціальні посвідчення органів соціального захисту населення, видані колишнім в'язням концтаборів, гетто та інших місць примусового утримання, а також особам, які у період Великої Вітчизняної війни були насильно вивезені з колишнього СРСР на територію держав, що були в стані війни з СРСР або окуповані фашистською Німеччиною;

запис у трудовій книжці або архівна довідка, що підтверджує роботу в тилу в період Великої Вітчизняної війни.

Показання свідків не можуть бути підставою для включення особи до списку нагороджених ювілейною медаллю, за винятком показань, які були враховані відповідними державними органами при визначенні статусу ветерана війни згідно з чинним законодавством.

5. Ювілейну медаль вручають:

військовослужбовцям, які перебувають на військовій службі, а також особам вільнонайманого складу — командири (начальники) військових частин за місцем проходження служби, роботи;

особам, які вибули зі Збройних Сил колишнього СРСР та Збройних Сил України, — військові комісаріати за місцем проживання;

особам, які вибули з військ і органів Міністерства внутрішніх справ і Комітету державної безпеки колишнього СРСР, — військові комісаріати за місцем проживання або відповідні міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади України;

іншим нагородженим ювілейною медаллю — виконавчі комітети міських, районних, районних у містах Києві та Севастополі Рад.

Ювілейна медаль вручається нагородженим в урочистій обстановці.

Разом з ювілейною медаллю нагородженому вручається посвідчення встановленого зразка.

Нагородження ювілейною медаллю посмертно не провадиться.

Про вручення ювілейної медалі в списку нагороджених робиться відповідний запис.

Після вручення ювілейних медалей списки нагороджених підлягають зберіганню в установленому порядку.

6. Дані про вручення ювілейної медалі (форма № 3) уряд Автономної Республіки Крим, виконавчі комітети обласних, Київської та Севастопольської міських Рад, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство оборони України, Служба безпеки України надсилають до Адміністрації Президента України за станом на 1 серпня, 1 листопада 1995 року, 1 лютого, 1 травня, 1 серпня, 1 листопада 1996 року.

Порядок подання відомостей з місць визначається органами, зазначеними в абзаці першому цього пункту.

Глава Адміністрації Президента України
Д.ТАБАЧНИК.

ДОДАТОК №1 до Інструкції про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

ЗАТВЕРДЖУЮ — Форма №1

_____________________ (військовий комісар, командир військової частини, звання, підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____________________ (місто, район, область, республіка)

М.П.

СПИСОК
нагороджених ювілейною медаллю «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

за _____________________
(назва підприємства, установи, організації, військової частини)

вручення ювілейних медалей яким здійснюється військовими комісаріатами

№. № п/п	Прізвище, ім'я, по батькові (для військовослужбовців військове звання)	Домашня адреса, телефон	Документ, на підставі якого внесено до списку	Дата вручення

____
(посада особи, відповідальної за складання списку)

М.П. _____________________ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

« » _____________ 199 р.

Вручення ювілейної медалі нагородженим за цим списком

засвідчую _____________________
(посада)

М.П. _____________________ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

« » _____________ 199 р.

ДОДАТОК №2
до Інструкції про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.»

ЗАТВЕРДЖУЮ — Форма №2

_____________________ (голова місцевої Ради, підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____________________ (місто, район, область, республіка)

М.П.

СПИСОК
нагороджених ювілейною медаллю «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

за _____________________
(назва підприємства, установи, організації)

вручення ювілейних медалей яким здійснюється виконавчим комітетом Ради

№. № п/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Домашня адреса, телефон	Документ, на підставі якого внесено до списку	Дата вручення

____
(посада особи, відповідальної за складання списку)

____
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

М.П. « » _____________ 199 р.

Вручення ювілейних медалей нагородженим за цим списком

засвідчую _____________________
(посада)

М.П. _____________________ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

« » _____________ 199 р.

ДОДАТОК № 3
до Інструкції про порядок вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.»

Форма № 3

ДАНІ
про вручення ювілейної медалі «50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг.»

за _____________________
(місто, область, республіка; центральний орган державної виконавчої влади, військовий комісаріат, військова частина)

на _____________ 199 р.

Всього внесено до списків нагороджених ювілейною медаллю	Всього вручено ювілейних медалей

____
(голова місцевої Ради, заступник міністра, військовий комісар, командир військової частини)

____
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

« » _____________ 199 р.

Позаздрило село місту

ТЕПЕР У НАС повсюдно криза розкошує, а народ бідує. Городянин, ставши безробітним, із затаєною надією позирає в бік села: чи не перебратися туди, а там якийсь шматок землі роздобути, та в ту землю картоплину з квасолиною вкинути, аби наступної зими було що на зуби класти?

А селянин теж у роздумах: якби вигодувати кабанця чи й двох, то на міському базарі можна чимало вторгувати, а з грішми і в місті, і в селі веселіше живеться. І побудуватися легше, і шмат землі приватизувати. А буде земля — наросте на ній і корм. А тепер де його для поросят дістати?

Тож у кожного свій клопіт.

Огляд листів пенсіонерів

Ось що пише Броніслав Мурга з Вишева Житомирської області: «Тепер хто не лінується і має силу, може з успіхом пережити ці нелегкі часи. Землі, слава Богу, влада дала (в мене 1,6 га). На ній разом з дружиною-пенсіонеркою вирощуємо овочі, фрукти й зерно. Частину продаємо державі та людям. Щороку відгодовуємо одного-двох бичків на продаж».

Дещо нижче дописувач з тривогою додає: «Ходять чутки, наче приватизувати можна буде не більш як 0,6 га. Решту заберуть знову до колгоспу. Якщо таке станеться, в людей не буде ні віри, ні поваги до влади».

Броніслав Олександрович у свої 66 років з радістю працює на землі. А це означає, що він і сам скрутні часи переживе, і городяни біля таких, як оце він, не пропадуть. Бо доглянута земля віддячить. Хто ж дбайливого господаря із землі гнатиме? Гадаю, не ті тепер часи.

А от лист з Воронівки Одеської області. Непрацююча пенсіонерка Марія Кузьмівна Вихрестюк розробляє тему рівності міста й села: «Нам, селянам, тепер живеться багато важче, ніж городянам. У темноті місимо ногами болото. Ходимо на ферми в гумових чоботях. Не розгинаючи спин, порпаємося на полях і городах. Живемо в холоді, а часто і в голоді. Приходять думки про наше нікчемне, непотрібне життя, про несправедливість людську... Як ми страждаємо без телевізора, без радіо, без газет (на передплату немає коштів)... А городянам прекрасно живеться... По містах є світло, а ми заживо поховані в темних могилах. Так хочеться останні роки прожити бодай з мінімальним комфортом. Так де ж та рівність між селом і містом?»

Ет, Маріє Кузьмівно... Про яку рівність ви згадали? Не було її ніколи. Навіть між людьми. Один може серед масних чорноземів з голоду померти (як оце й ви, у селі живучи, про голодування пишете), а другий на міському асфальті зразу трьома мерседесами їздить, і теж начебто не крадеными... А що вже казати про рівність міста й села, цих різних форм організації людського співжиття? Порівнювати їх можна, але рівняти, тобто намагатися робити однаковими, просто немає потреби: комусь до вподоби жити в місті, а комусь — у селі.

Інша річ, не треба погіршувати життя селян, вимикаючи електрику. Про це дуже дотепно пише мешканець селища Линовиця Чернігівської області Микола Олександрович Карпенко, учасник війни: «Багато розмов точиться у владних структурах про надання пріоритетів селу. Але це не тільки розмови. Ми справді користуємося пріоритетом у позбавленні електроосвітлення — струм вимикають щоденно на дві з половиною години вранці й на дві увечері. Звідси випливає і другий пріоритет — у позбавленні села засобів масової інформації, бо струм вимикають саме тоді, коли по телебаченню транслюють інформаційні програми. Ви й самі знаєте, що цими пріоритетами користується виняткoво село, бо у містах світло не гасне».

Зостається тільки запитати: чи велика втіха буде селу від того, що й у містах світло згасне? На жаль, до цього йдеться.

У всьому світі споконвіку заведено: кожен дбає про себе, а допомагають усі гуртом калікам, дітям і старим. А в нас, на превеликий жаль, соціальна допомога незахищеним верствам населення перетворилася на мізерію, за яку ні жити, ні вмерти не можна. Бо та пенсія, яку держава нині виплачує ветеранам праці, може допомогти вижити тільки тим, хто має хоча б кілька соток землі. А пенсіонери міст, крім «квадратів» квартири, здебільшого нічого не мають. Тому в теперішніх умовах їх очікує повільне згасання від систематичного недоїдання. Ось до чого призвела нас, рабів недоношеного соціалізму, розтягнута на довгі роки нерішучість уряду в переведенні господарства країни на ринкові рейки.

«Я маю 42 роки робочого стажу, — пише Любов Петрівна Ротань з Черкас. — Та якби не дві сотки землі, то стояла б я зі своїм стажем з простягнутою рукою під церквою. Тому вважаю, що всю землю треба розпаювати між громадянами держави і видати кожному земельний сертифікат, схожий до того, який дають кожному для приватизації майна фабрик і заводів. Думаю, що городяни більше, ніж по 15 соток і не візьмуть, лишки здадуть державі в запас довічно. А за це вони мають отримувати довічну допомогу. Інші можуть здати державі на якийсь строк. Скажімо, шахтар вийшов на пенсію і вирішив господарювати на своїй землі. Держава зобов'язана його пай йому повернути. Годі нам сподіватися, що нас якийсь благодійник запросить до столу. Годі сподіватися, що нас нагодують колгоспи й радгоспи. Годі з нас принижень! Адже безземельні люди — неповноцінні, безпритульні, бомжі. Тож приватизацію землі треба провести так, щоб кожен громадянин мав право й можливість подбати про себе».

Тож, Маріє Кузьмівно, не заздріть городянам. Радійте, що живете не в місті, де на будь-які харчі ціни з багатьма нулями, а в селі, де хоч тепер і трапляються перебої з освітленням, проте є земля, здатна порятувати від голоду. Тримайтеся! Принаймні до тієї пори, коли наш уряд вийде з паралічу і почне по-справжньому діяти.

Земля-матінка. Земля-рятувальниця. Ми так уже звикли думати: якщо людина живе в селі, то обов'язково має шматок землі. Тим часом Володимир Іванович Чуприна, мешканець Чутівки, що в Полтавській області, спростовує цей стереотип. Він має 42 роки трудового стажу, з яких 30 був механізатором. Близько сорока років відпрацювала і його дружина. Але за все життя ця сім'я не заробила права мати власний город. Володимир Іванович пише: «Де ще у світі є таке, щоб людина вік проробила на землі і не мала жодної власної грядки? До кого не зверталися — ніхто не хоче допомогти... Люди залякані до нестями, кажуть, що до такого безладдя й сваволі призвела нова влада. Але це брехня. У нас усі ті, що керували у минулі роки, і нині керують. Правда, запевняють, що їм ніякі президенти не указ, бо в них, мовляв, самоуправління. А я кажу, що це самоправство».

Важко побачити на відстані, що там за порядки в Чутівці. Але, якщо факт справді має місце, то можна робити висновок, що виконком сільради й усі депутати, які в цьому селі живуть і працюють, своїх обов'язків повною мірою не виконують. Бо коли вже городянам знаходять кілька соток землі для того, щоб допомогти вижити, то яке треба мати серце, обминаючи увагою сільського механізатора?

Не по-людськи це, панове й товариші.

Дорогі наші пенсіонери! Не втрачаймо надій на те, що Україна оживе і вийде із затяжної кризи. Сприяймо їй у цьому ділом, хоча б і працею на землі. Якщо будь-яка людина в селі посадить у землю насінину, то з часом збере урожай. Житель міста такої можливості не має. Тому не заздріть місту, на теперішній час воно цього не заслуговує.

Хоч як це дивно звучатиме, але українське село стоїть на порозі відродження. Тільки-но виникне реальна можливість одержати землю, багато сповнених сил городян (особливо з тих, які опинилися без роботи й доброго житла) повернуться до рідних сіл. Щоби там жити й працювати. А це означає, що сільськогосподарське виробництво відмолодиться, і в сільських школах знову задзвенять дитячі голоси. І життя українських сіл, нарешті, через багато десятиріч, увійде в нормальну колію. І тоді міський житель ще позаздрить сільському.

Борис СИДОРЕНКО.

ПРО ШТЕМПЕЛІ, МАРКИ І НЕОДЕРЖАНІ ЛИСТИ...

ДО РЕДАКЦІЇ надходить чимало запитань і скарг, що стосуються поштових послуг. Наша кореспондентка зустрілася з заступником міністра зв'язку Миколою Стародубом і попросила його дати відповіді на частину з них — на ті, що становлять загальний інтерес.

— Миколо Михайловичу, спочатку кілька запитань про передплату. Українці, які проживають у Росії, хочуть передплачувати «Голос України» та інші українські видання, але не знають, куди їм звертатися. Про це пише в своєму листі, зокрема, С.Матвієнко з Москви.

— Будь-яке видання України можна передплатити в Бібліотеці української літератури, що міститься в Москві за адресою: вулиця Велозаводська, 11/1, телефон 360-38-41.

У каталозі преси СНД є перелік українських видань, які можна передплатити і в інших населених пунктах Росії.

— Наші читачі О.Сомик та О.Солонар із села Киселів Кіцманського району Чернівецької області поскаржилися, що замість 198 тисяч за піврічну передплату на «Голос України» з них у місцевому поштовому відділенні чомусь узяли 398 та 384 тисячі карбованців. На жаль, такі випадки трапляються і в інших передплатних відділеннях, про це повідомляють наші дописувачі. Чим це пояснити?

— Ми перевірили скаргу. Начальник Киселівського поштового відділення пояснив, що під час внесення змін до каталогу замість виправлення ціни на газету «Діло» помилково змінили ціну на «Голос України». Назви цих двох газет у каталозі містяться поруч. Винні вибачилися перед передплатниками і повернули їм гроші. Шкода тільки, що це сталося аж після втручання газети і міністерства.

— Чимало наших дописувачів (зокрема, Л.Горбатюк з Ізмаїла, Д.Чабан з Жовтанців Кам'янсько-Бузького району Львівської області, Г.Дребіт з Бережан Тернопільської області) скаржаться, що останнім часом почали пропадати листи, які їм надсилають друзі й родичі з-за кордону.

— Прикро, але такі факти мають місце. Перевірити неодержання простих міжнародних листів нема можливості, оскільки вони ніде не реєструються. І неможливо довести, що лист пропав на нашій території. Якщо пропадають рекомендовані міжнародні поштові відправлення, то, згідно з вимогами нормативних документів Всесвітнього поштового союзу, служби зв'язку несуть матеріальну відповідальність перед споживачами. У багатьох містах України технологічні процеси побудовані таким чином, щоб з допомогою спеціальної апаратури можна було простежити за листами, за процесом їх опрацювання. На жаль, у нас крадуть листи ті, хто їх опрацьовує. Недавно у Львові було розкрито цілу злочинну групу, що викрадала міжнародні листи і вилучала з них долари. А закон навіть не передбачає покарання за порушення конституційного права громадян на листування.

— В.Грузман з Овруча Житомирської області, А.Корнич з Рівного, О.Хоменко з Конотопа Сумської області стурбовані тим, що Україна не випускає своїх марок. Це заважає в листуванні, а також псує настрій філателістам, яким нічого виставляти на виставках. І ще запитують, яка ситуація в Україні з конвертами.

— З розвалом Союзу ми залишилися без свого виробництва марок. Але ми все-таки друкували їх у Росії, Австрії, Канаді. За три роки вийшло у світ понад 40 мільйонів марок на 51 сюжет. Майже таку ж кількість плануємо надрукувати за 1995 рік, але вже у нашому комбінаті «Україна» (колишня «Молодь»). Тематично сюжети різні: сторінки історії, народні свята і обряди, наукові дослідження, культура, мистецтво.

З конвертами у нас становище гірше. В Україні кілька поліграфічних комбінатів випускають немарковані конверти, але більшість їх ми все-таки змушені купувати в Росії. Комбінат «Україна» вже прийняв від нас замовлення на цей рік і думаю, що незабаром конверти будемо виготовляти тільки в нашій державі.

— «Отримую листи від багатьох земляків із різних місцевостей України, — пише Ю.Семенко з Мюнхена, — але радість листування затьмарюють поштові печатки з символами держави, яка вже давно не існує. Чому їх і досі не замінили на штемпелях незалежної України?» Про це запитують О.Стецюк з Нікополя Дніпропетровської області, Н.Баранюк з Овруча Житомирської області та інші читачі.

— Деякі області уже мають штемпелі з українською символікою. Досі їх, так звані іменні речі, виготовляли в Росії, у нас власного виробництва не було. Ми у Харкові на нашому виробничому об'єднанні «Індекс» перепрофілювали один цех на випуск іменних речей. Вже виготовлено близько двадцяти тисяч штемпелів і до 1996 року маємо повністю виконати замовлення.

Загальна кількість замовлень — близько 200 тисяч іменних речей. Це контрольно-гербові та страхові печатки кліше касових апаратів, штампи, ярлики і т.п. Робота потребує і коштів, і часу.

— Л.Руденко зі Слов'янська Донецької області, М.Кожедуб з Кіровограда, С.Василів з Чорткова Тернопільської області запитують, чому перекази з Росії видаються не російськими рублями, а українськими карбованцями.

— Згідно з урядовою угодою між Україною та Росією перекази виплачуються власною валютою за офіційним курсом, який діє на час видачі переказу. Банк міняє рублі за тим курсом, за яким люди одержують їх і на пошті.

— Дуже багато запитань про обмеження на вміст продуктів у посилках, які наші співвітчизники надсилають у республіки колишнього Союзу. Про це питають Б.Якимченко з Миргорода, Р.Гуржій з Дебальцевого, П.Гонтарєва з Маріуполя та багато інших.

— Як свідчить практика Всесвітнього поштового союзу, компетентні відомства усіх держав визначилися щодо пересилання різних предметів і продуктів харчування в міжнародних поштових відправленнях і повідомили про це всі країни світу. В Україні такий перелік не визначений, немає потрібного нормативного документа. Зате є постанова Верховної Ради про те, що вартість вмісту посилки не повинна перевищувати двох мінімальних зарплат, і що продукти харчування пересилати в поштових посилках не можна..

— Зв'язківці з Донецької області у колективному листі запитують, навіщо зроблено поділ зв'язку на два види — електрозв'язок і пошта. Одне міністерство породжує інше?

— Ні, міністерство залишається одне. Буде тільки дві підгалузі, які перебуватимуть на самостійному фінансовому балансі. Поштові послуги можна одержати практично в кожному населеному пункті. А потреби телефонізації задовольняються не скрізь. Потрібні великі капіталовкладення у розвиток електрозв'язку. В Україні їх немає, але можна позичити в іншій державі. Та тільки в тому разі, коли галузь буде отримувати кошти за прямим призначенням. Це одна з вимог Європейського і Світового банків.

Відповіді записала Марія ДАВИДЕНКО.

МІСЯЧНИЙ КАМІНЬ ДО ЮВІЛЕЮ

12 квітня — Всесвітній день авіації і космонавтики

У 60—70-І РОКИ у Радянському Союзі працювали над створенням космічного корабля для польоту на Місяць. «Верхи» вимагали приурочити висадження космонавтів до 50-річчя радянської влади. Місячний корабель (МК) пройшов усі випробування, однак старт так і не відбувся.

Про події тих років розповів мені один із творців МК доктор технічних наук В'ячеслав ФІЛІН.

Це був час космічної романтики, на який припадають найкращі творчі роки інженерів-ракетників перших випусків, коли після інституту нас направили на вже усталену в оборонних колах фірму С.П. Корольова «ОКБ-1». Ейфорія після польоту першого супутника, експедицій станцій до Місяця і Марса, першої людини на орбіті охопила всіх.

Та американці не дрімали. Вони опублікували свій національно-престижний проект «Сатурн-5 — Аполлон», не приховуючи того, що готуються висадити астронавтів на Місяць.

Перед нами поставили надзавдання — до п'ятдесятиріччя Жовтня радянська людина має бути на Місяці. Інакше голови покотяться. Не в прямому розумінні, як за часів Сталіна, та все ж...

На базі надважкої ракети Н-1 народжуються пропозиції щодо створення місячної пілотованої експедиції Л-3 (рос.абревіатура від «Місяць-3"). Чому Л-3? Освоєння Місяця вирішили провести у три етапи: перший — обліт Місяця на кораблі типу «Союз» у безпілотному варіанті, другий — та сама експедиція, тільки з космонавтом на борту і, нарешті, висадження на Місяць.

Від самого початку катастрофічно бракувало маси корисного вантажу, що виводився на орбіту. «Нагорі» часто запитували, чому за приблизно однакової стартової маси комплексу «в них» ракета-носій виводить в космос 130 тонн, а в нас — лише 100. Ми пояснювали цю різницю рядом причин, в тому числі втратами через іншу географічну широту району запуску.

Сергій Павлович (у вузькому колі його називали — С.П.) визначив місячну програму як головне завдання КБ. Та що таке Місяць, яка його поверхня? Чи не вкрита вона дво-, триметровим шаром пилу, на який неможливо здійснити м'яку посадку? На той час нашого найближчого сусіду вже «діставали» автоматичні кораблі «Луна-2», «Рейнджер-7» та інші апарати цього типу, але як їх зустрів Місяць у момент доторку, залишалося таємницею. А звідси запитання запитань: як проектувати місячний корабель? Пішли радитися до С.П. Вже вкотре проявилася геніальність академіка! Його історична довідка й досі зберігається в музеї підприємства. «Посадку МК, — написав своїм розгонистим почерком Корольов, — слід розраховувати на досить твердий грунт типу пемзи...» І він не помилився.

Через два роки, 1966-го, ми втратили С.П. Корольова, але роботу над МК не припинили. Довелось розв'язувати чимало складних проблем. Приміром, що воно таке гравітація? Багато хто твердить, що бачив НЛО. Якщо вірити спостерігачам за «тарілками», то прибульці здатні робити такі літальні об'єкти, які можуть миттєво досягати величезних швидкостей. Висновок напрошується сам собою: прибульці, якщо вони існують, навчилися володіти гравітаційним чи електромагнітним полями. Ми ж тільки-но пізнали загальні закони гравітації, електрики.

На нас звалилася лавина проблем: радіолокація, центрування корабля, посадкові і стартові пристрої тощо. І, нарешті, кабіна для космонавтів. Якою вона має бути? Адже це не тільки дім, а й місце роботи. З неї здійснюється керування, вибір місця посадки і забезпечення її самої. Хочеш — не хочеш, а висота кабіни має перевищувати людський зріст. Річ у тім, що керування під час посадки на Місяць треба було здійснювати лише навстоячки, бо космонавт мав забезпечити огляд нижньої сфери, тобто дивитися вниз.

Коли МК оснастили легкими й надійними двигунами, у тому числі й резервними, що дало можливість непогано маневрувати у просторі, постало природне запитання: як посадити корабель на невідомому Місяці, щоб він не перекинувся? І як потім злетіти? Вдалися, як це не раз бувало у важких випадках, до мозкової атаки. Думали-гадали і дійшли висновку, що корабель може зіткнутися з місячною поверхнею під кутом у 20—30 градусів. Кут начебто невеликий на кресленні, та подивіться униз на стрічку ескалатора в метро — без звички подих перехоплює. А на Місяці — кратер на кратері. Вивчили знімки «Рейнджера», люб'язно надані американськими колегами. І хоча цей апарат під час посадки розбився, він встиг передати людям тисячі знімків похмурих місячних пейзажів.

Надійні ноги «приробив» нашому кораблеві талановитий конструктор А. Саркісьян. Уявіть собі чотири ноги, стільникові амортизатори, блок-гальмо... «Піде» хоч одна нога вгору, решта зараз-таки почнуть висуватися вниз, начебто шукаючи точку опори. Порохові двигуни, що вмикалися в мить доторку до Місяця, мали буквально припечатати корабель до грунту. Пристрій для злету МК привозив з собою. Під час старту він мав залишитися на Місяці.

Сонячного ранку 24 листопада 1970 року МК уперше вирушив у космос. На все життя запам'ятався той день: злітала в небо праця багатьох людей. За час польоту — жодного зауваження.

За рік відбулися ще два старти, і вони також пройшли успішно. Місячний корабель створений і готовий до штатних польотів. Місяць, вважай, у нас у кишені.

... Але цей момент, який мав приголомшити, здивувати людство, так і не настав. Після чотирьох невдалих пусків ракети Н-1 роботу над проектом припинили, а тему закрили. Американці нас все ж таки «обійшли» — висадили невдовзі на Місяць своїх астронавтів. А для нас слабкою втіхою стала жменька місячного грунту, принесена на Землю автоматичним апаратом.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ,
журналіст

Дніпропетровськ.

Фотоетюд Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Актуальне інтерв'ю

Квартира для офіцера

Житло для військових: через 40 років чи в найближчу п'ятирічку?

***С**ЕРЕД численних армійських проблем немає більш гострої, аніж житлова.*

В Указі Президента України «Про заходи щодо забезпечення житлом військовослужбовців та членів їх сімей» стан житлових справ у Збройних Силах України названо «вкрай незадовільним». Що конкретно стоїть за цим формулюванням?

А хто краще знає відповіді на ці та інші запитання, що стосуються будівництва житла, ніж начальник розквартирування військ та капітального будівництва — начальник Головного управління Збройних Сил України генерал-лейтенант Дмитро Рудковський? Йому й слово:

— У спадщину від Збройних Сил СРСР нам дісталася черга безквартирних військовослужбовців кадрового складу, у якій перебувало 56,7 тисячі сімей. А також безліч нерозв'язаних питань.

За 3 роки нам вдалося за рахунок всіх джерел фінансування побудувати і передати до заселення 33 тисячі квартир (в тому числі коштом держбюджету — 28,1 тисячі). Та кількість безквартирних військовослужбовців у нас не зменшилась, а навпаки, зросла і на сьогодні становить 70,5 тисячі сімей. Це й зрозуміло, на терени Батьківщини повернулася значна частина офіцерів і прапорщиків із країн ближнього та дальнього зарубіжжя, відбулася щорічна ротація кадрів.

— Але ж, як відомо, ви намагаєтеся розв'язувати це питання. Ось і нещодавно здано і вже заселено військове житлове містечко в Києві, збудоване, щоправда, на німецькі кошти.

— Ще за часів СРСР планувалося, що під виведені з території Німеччини війська в Україні будуватимуть 17 містечок. Але за три дні до відставки Михайло Горбачов підписав розпорядження, згідно з яким усі частини із ЗВГ стали виводити до Росії. А отже, і всі виділені німецьким урядом кошти мали відійти Росії.

І тоді з ініціативою виступив квартирно-будівельний комплекс Міністерства оборони України. Було запропоновано врахувати усіх військовослужбовців, виведених на територію України в складі підрозділів і частин, а також через Росію, Білорусь та інші держави СНД, і які проходять службу в складі Збройних Сил України та інших військових формувань, або вже звільнилися в запас, і на цих підставах претендувати на частинку «німецьких» грошей.

Таку роботу було проведено. Крім цього, до Західної групи військ виїжджала група офіцерів управлінь Міноборони, на чолі з генералами О. Ігнатенком та В. Мулявою, яка збирала рапорти офіцерів та прапорщиків, котрі після виведення з Німеччини збиралися продовжувати службу в Україні. Отримали 1561 рапорт, незважаючи на те, що вихідців з України служило на той час у ЗГВ не менш як 13 тисяч чоловік. У результаті представили Росії документи на 11,96 тисячі військовослужбовців. Лише тоді нам вдалося відстояти відповідний відсоток «німецьких» коштів (згідно угоди на спорудження житла для половини згаданих військовослужбовців).

— До речі, ніде не вирувало стільки пристрастей, як навколо саме київського містечка...

— Додам, не завжди об'єктивних пристрастей і звинувачень.

Потрібно врахувати технічні умови, висунуті адміністрацією Києва: побудова підземного кілометрового колектора на глибині 46 метрів, будівництво газової котельні, електромереж, підстанції, школи на тридцять три класи з двома плавбасейнами, двох дитсадків з басейнами, торгово- побутового комплексу з відповідним набором обладнання, підземного гаражу на 450 автомобілів, шляхів та інше. І все це з розрахунку будівництва житлового містечка не на 1 100, а на 2 500 квартир! Є відповідні рішення Київради і колишнього представника Президента України у Києві. І це незважаючи на те, яке місце було відведене під будівництво — яри, засипані сміттям.

Але нам вдалося цей нечувано важкий тендер продати лише за 174 мільйони дойчемарок! Мало того — побудувати це містечко!

Крім того, ми вирішили питання, щоб замість 1 100 квартир побудувати 1 696. І в тендері було записано, що однокімнатних квартир у містечку майже не буде, двокімнатних і чотирикімнатних — по 15 відсотків, а трикімнатних — 70 відсотків. Такого не було ніде! Причому квартири від цього не втратили якості. На відкриття містечка нам не сором було запросити Президента України й показати ці квартири, дитсадки, усе інше. Мені тепер сором лише за те, як це чудове містечко утримують новоселі. А ще за те, що замість подякувати, нас критикують і обливають брудом.

— Так, подейкують, що квартири в містечку розподілялись з порушенням законності.

— Найбільше вважають себе ображеними ті військовослужбовці, які виведені з Німеччини і прибули до Київського гарнізону після 22 грудня 1992 року і які не подали рапорти до згадуваної комісії МО України. Але вони враховані у Росії. Туди на них виділено дойчемарки.

Проте в нас на всіх цих людей зібрано документи. По Україні — 580 чоловік. Це дало підставу повернутися до питання фінансування будівництва житла на німецькі кошти. Щодо розподілу квартир, то не генерал Рудковський їх ділив, кожну справу розглядала гарнізонна житлова комісія за участю депутатів Київради. Розподіл проведено відповідно до норм, передбачених у нашій державі. Згідно з рішенням Київради 6 відсотків житла віддано місцевим Радам на відселення з «плям» забудови. Ще 2 — технічним працівникам, які обслуговують містечко. Крім того, частиною квартир ми розрахувалися з «Київводоканалом» та «Київгазом» за під'єднання до міських мереж.

У одній з газет довелося прочитати: побудували містечко для генералів. Це дурниця. Ми зробили аналіз. Від загальної кількості новоселів генерали становлять — 0,8 відсотка, полковники — 19,2, підполковники — 25,5, майори — 21,5, капітани — 12,6, старші лейтенанти — 2,3, лейтенанти — 0,13, прапорщики — 17,3, військовослужбовці надстрокової служби — 0,7.

— Розумію, пане генерале, що для вас це дуже болюче питання. Але було б неправильно, якби ми на цьому поставили крапку і не повели мову про перспективи військового житлового будівництва в Україні.

— Міністр оборони ставить перед нами завдання — щорічно будувати не менш як 20 тисяч квартир. Власними силами ми спроможні зводити 12,5 тисячі квартир на рік. Також можемо укладати угоди з цивільними організаціями та облдержадміністраціями на будівництво 7,0—7,5 тисячі квартир щорічно. Отже, могли б вийти на цю цифру. Могли б, якби не тяжке фінансове становище держави.

Тому якщо будуватимемо житло коштом держбюджету темпами минулого року, то лейтенант, який сьогодні стає в чергу, отримає власну квартиру приблизно через 30—40 років...

А плани в нас складено. І на сьогодні по Україні маємо задел 2 800 квартир.

У першому кварталі маємо ввести 720 квартир. Якщо не «провалимося». Адже поки що військові будівельники кошти в повному обсязі на квартал не отримали.

Спланували також збудувати в Києві цього року 1 500 квартир. І ми готові їх будувати. Було б лише за що...

— Який же вихід?

— Їх кілька. І всі вони — в уряді. Користуючись нагодою, хотів би, щоб через власну газету наші народні депутати ознайомилися з ними й підтримали.

По-перше, нині згідно із законодавством багато військовослужбовців свої квартири приватизують і продають (звичайно, якщо квартира не в закритому містечку), а потім виїжджають до країн СНД. Або отримують квартиру — і за будь-яких обставин звільняються з армії. Тобто армія ці квартири фактично втрачає. А чому б нам не зробити, як у більшості цивілізованих країн, де офіцера, доки той не вислужить 20 років, забезпечують лише службовим житлом? А вислужив 20 років, будь ласка — маєш право оформити заміну на той час квартиру як власну. За такого підходу житловий фонд не розбазарювали б.

По-друге, потрібно скасувати положення закону, де йдеться, що військовий не може бути звільнений, якщо він не отримав житло. Адже за таких умов маємо в армії «баласт», який не служить, а лише чекає на квартиру. Пропонуємо таких людей звільняти, але не знімати з квартирного обліку й виділяти житло відповідно до черги. Цим також заощадимо деякі кошти.

По-третє. Є велике прохання до Верховної Ради — розглянути питання про інвестування будівництва житла. Якщо в державі немає коштів, то чому б нам не залучати гроші тих людей, які їх мають? Але, звичайно, цих людей треба зацікавити. Як? Наприклад, звільнити від сплати податку на додаткову вартість (20 %) та прибуток (30%). Інакше виходить: вклав гроші, збудував будинок, половину квартир віддав Міністерству оборони, а під час реалізації своєї половини квартир ще й заплатив податки в обсязі 50—60 відсотків.

Якби це питання було розв'язане, ми вже тепер могли б за допомогою інвесторів розпочати будівництво 7,5 тисячі квартир.

***Щ**Е ОДИН шлях — кооперативне будівництво. У законі сказано, що військовослужбовець, не забезпечений житлом, може отримати кредит на кооперативне будівництво з поступовою сплатою цього кредиту за рахунок Міноборони. Чудово! Але погляньмо з другого боку: кредит погасимо, а відсоток? Нині мінімальний банківський відсоток за кредити становить 240 річних. Хто персонально зможе їх сплатити?*

Дуже сподіваюсь, що ці пропозиції розглянуть і затвердять. Лише в такому разі, а ще й регулярно отримуючи відповідні асигнування з державного бюджету, зможемо забезпечити квартирою того лейтенанта, що сьогодні стає в чергу на житло, не через 30—40 років, у пенсійному віці, а десь до отримання ним майорських погонів.

Розмову вів
Ігор МЕЛЬНИЧУК,
капітан, старший офіцер прес-служби Міністерства оборони України.

Просимо не забути внести зміни у документацію та візитки, а також попередити про зміну коду та порядок набору своїх бізнес-партнерів та рідних за межами України

Україна
Новий код країни
380...

З 16 квітня 1995 року
Україна впроваджує новий код країни

(Зміни не стосуються процедури набору в Україну з країн СНД)

Як зателефонувати в Україну з-за кордону ?

Порядок набору буде змінено:

Код виходу країни на міжнародний зв'язок ▶ 380 код України ▶ код міста (не треба набирати перший "0") ▶ Номер абонента

Щоб зателефонувати до Києва з-за кордону:

Сьогодні	+	7	044	XXX XX XX
В майбутньому	+	380	44	XXX XX XX

Щоб зателефонувати до Чернігова з-за кордону:

Сьогодні	+	7	04622	XXX XX XX
В майбутньому	+	380	4622	XXX XX XX

Просимо запам'ятати

- Код міста: не треба набирати "0"
- Номер абонента без змін
- Код міста + номер абонента разом складають 9 цифр

Яким чином здійснюється зв'язок в межах України та з країн СНД ?

Порядок набору залишається без змін:

8 + код міста (з першим "0") + номер абонента

- Код міста + намер абонента разом складають 10 цифр

Як зателефонувати в Україну на мобільний телефон ?

Сьогодні	+	7	550	XXX XX XX
В майбутньому	+	380	50	XXX XX XX

Просимо запам'ятати

- Код мобільного зв'язку для дзвінків з-за кордону "50"
- Код мобільного зв'язку для дзвінків в межах України та з країн СНД "050"

Країни СНД: Азербайджан, Республіка Білорусь, Вірменія, Грузія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Російська Федерація,Таджикистан, Туркменістан, Узбекістан

Починаючи з 16 квітня і до кінця 1995 року будуть діяти обидва варіанти набору номерів.

За більш детальною інформацією, будь ласка, звертайтеся до оператора міжнародного зв'язку.

Ця інформація надана компанією Утел — оператором міжнародного та міжміського зв'язку в Україні

Утел

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД
запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **150** наименований з/ч по каталогам "БАЛКАНКАРА"
- а также авто-,и электропогрузчики:
  - ДВ 1788, ДВ 1792 (г/п 3т и 3,5 т)
  - ЕВ 818.56 (г/п - 1 т., 3-х стор. обраб. груза)
- электротельферы г/п 0,5 - 5 т
- тележки гидравлические (2 т)

Покупаем списанные погрузчики
Открыт филиал в г. ТЕРНОПОЛЕ

348017, Луганск, ул. Цимлянская, 2
Факс: (0642) 54-03-45 Телекс: 118028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-01-02, 54-00-71

УКРАЇНСЬКА ПРАВНИЧА ФУНДАЦІЯ
UKRAINIAN LEGAL FOUNDATION

Оголошує конкурс на заміщення посади директора програми «ВИДАВНИЦТВО»

Вимоги до претендентів:
вища освіта;
практичний досвід роботи;
вільне володіння українською мовою;
знання англійської мови (бажано);
вміння працювати на комп'ютері;
вік 30-40 років.

Заяви та короткі відомості про себе надсилайте за адресою: Київ-33, вул. Саксаганського, 41, Українська Правнича Фундація. З поміткою «На конкурс». Термін подання документів — місяць із дня публікації оголошення.

МЫ БЛИЖЕ, ЧЕМ ШВЕЙЦАРИЯ!

PAREX BANK

СПРАВКИ О ТЕКУЩИХ КУРСАХ тел. 213534
КОДИРОВАННЫЕ СЧЕТА тел. 210779
НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ тел. 223378
КОНВЕРТАЦИЯ ВСЕХ ВАЛЮТ тел. 213768
МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЛАТЕЖНЫЕ КАРТОЧКИ VISA, MASTERCARD тел. 229533

ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (3712) 228672, 222289, 222291
Факс: 215201, 222464, 220182

ФИРМА РЕАЛИЗУЕТ

БЕНЗИН
Аи-80
ДИЗТОПЛИВО

Купим
автотопливозаправщик
емкостью 7-8м³

Тел. (0642) 54-22-19
54-13-55

ПОЗВОНИ!

Организация постоянно реализует со склада и под заказ
АВТОШИНЫ
для всех видов автомобилей, сельхозтехники и мотоциклов;
ТРУБЫ И МЕТАЛЛОПРОКАТ
ШИФЕР
МУКУ
на условиях самовывоза и поставки вагонами

НАШИ ТЕЛЕФОНЫ: (0562) 465 596, 465 515
ФАКС: (0562) 474 521, 474 527

До уваги акціонерів АТ «Дніпропетровський річковий порт»

Правління АТ «ДРП» повідомляє, що згідно з рішенням правління порту, чергові загальні збори акціонерів відбудуться 26 травня 1995 року о 10 годині у приміщенні конференц-залу Управління порту за адресою:

320025, м. Дніпропетровськ-25, Амур Гавань.

При цьому передбачено порядок денний загальних зборів:

1. Звіт Правління АТ «Дніпропетровський річковий порт» «Про результати роботи порту за 1994 рік і основні напрямки його діяльності на 1995 рік».
2. Затвердження положення про ревізійну комісію АТ «ДРП».
3. Звіт ревізійної комісії АТ «Дніпропетровський річковий порт» за 1994 рік.
4. Затвердження бюджету АТ «Дніпропетровський річковий порт» на 1995 рік.

Реєстрація акціонерів проводиться 25 травня 1995 р. з 8-00 до 17-00, 26 травня з 8-00 до 9-00.

ТзОВ Молодіжний центр «Комінтерн» (р/р № 000467893 у ХФ КБ «Приватбанк», МФО 351533) повідомляє про самоліквідацію. Претензії приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з моменту публікації цього оголошення за адресою: 310001, м.Харків, вул.Плехановська, 126.

НПП «Радич»

Тракторы К-700А, К-701, МТЗ-80/82, ДТ-75, Т-170, Т-25;
бульдозеры на базе ДТ-75, Т-170, ГТУ-1 на Т-54;
экскаватор-погрузчик ЭО-2628 на МТЗ-80/82;
экскаватор-бульдозер ЭО-2629 на ЮМЗ, ямобур;экскаваторы ЭО-3123, ЭО-4112, ЭО-5111, ЭО-3211;
погрузчик грейферный ПЕА-1А «Карпатец»;катки ДУ-54, 1,5 т; ДУ-50, 7т;агрегаты сварочные АДД-4004; ремни клиновые;
электростанции 50, 60 кВт;
лента конвейерная.

НПП «РАДИЧ» (044) 412-85-94, 418-97-49.

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

УАЗ 3741, 3909, 31512, 31514/ЛЮКС, 3303, 330318/ТЕНТ, 3962/САНИТАРНЫЙ, 2206/МИКРОАВТОБУС

ВАЗ 21043, 21053, 2106, 21061, 21074, 21083, 21093, 21099, 2121, 21213 "ТАЙГА"

ГАЗ 31029, 31029-51/ЛЮКС, 3102, 33022/ГАЗЕЛЬ

АЗЛК 2141, 23352/ПИКАП

ГАЗ 3306/ГР. ДИЗ., 3307/ГРУЗОВОЙ, 4301/ГР.ДИЗЕЛЬ, 4509/САМОСВ. ДИЗ.

ЗАЗ 1102 "ТАВРИЯ", 1105/5 ДВЕРЕЙ

ИЖ 21251/КОМБИ, 2715/ГРУЗ., 27151/ПИКАП, 27156/ГРУЗО-ПАСС.

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ

новые АВТОМОБИЛИ

RAF 22038-02 /ПАССАЖИРСКИЙ, 22038-02 /ЛЮКС, 2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ, 2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ

3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ, 33111 /ГРУЗОВОЙ, 2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ, 2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

Фирма реализует:

- автопогрузчики Г/П 5Т, дизель; экскаваторы;
- катки дорожные;
- автозаправочные станции;
- топливораздаточные колонки;
- компрессоры передвижные ПКСД-5, 25Д;
- прицепы ГКБ 8328;
- кормодробилки молотковые;
- КамАЗы;
- лампочки электрические;
- ленту транспортерную 500х3.

Тел. (044) 435-70-77, 435-61-08, 435-61-10; т/ф 435-21-22.

К сведению акционеров АО «Нефтяная компания «Гермес—Днепр»

Общее собрание акционеров состоится 29 апреля 1995 г. в 11 часов (регистрация с 10-00) в ДК ХТЗ по адресу: пр. Орджоникидзе, 6.

Тел. для справок: (0572) 93-00-60.

Государственная налоговая инспекция по г.Севастополю сообщает о признании банкротом предприятия «Рассвет», расположенного по адресу: 335053, г.Севастополь, ул.Токарева, 6-а, расчетный счет 467248 в Синк-банке г.Севастополя.

TOTAL STROY

тел. в Киеве (044) 261-7941, 294-9775, 294-1378
тел. в Одессе (0482) 218-804, 218-805

Строительные и отделочные материалы ведущих европейских производителей со склада в Киеве

- *Перегородки, стены и потолки из гипсокартона и легких металлоконструкций;*
- *Самовыравнивающиеся полы;*
- *Структурные минеральные штукатурки, шпатлевки, грунтовки;*
- *Гипсовый клей для гипсокартона;*
- *Шурупы, дюбеля;*
- *Инструменты в комплекте;*
- *Силиконы, монтажные пены.*

Выполняем комплексные ремонты

Приглашаем к сотрудничеству торговых агентов и организации

Выставка: Киев, НВЦ (быв. ВДНХ), павильон №2.
Склад: Киев, ул.Инженерная,2 (ст.м."Выдубичи")

МЕЖДУНАРОДНАЯ **НОВЫЙ МИР** ФИНАНСОВАЯ ГРУППА

- За Ваши безналичные карбованцы и СКВ проплатит контракты в наличной и безналичной формах в рублях и СКВ.
- Примет на свои счета национальные валюты : российскую, беларусскую, молдовскую, казахскую, узбекскую и туркменскую с конвертацией в СКВ, рубли.
- Ведение буферных счетов.
- Бартерные и таможенные услуги в России.
- ВТК до 90% на руки.

РАЗУМНЫЕ КОМИССИОННЫЕ.
КОНФИДЕНЦИАЛЬНО, ЮРИДИЧЕСКИ БЕЗУПРЕЧНО.

Тел./факс (095)148-22-16, 148-57-24, (0572)15-78-13

РЕАЛИЗУЕМ НОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

ВАЗ УАЗ ГАЗ

ВСЕХ МОДИФИКАЦИЙ,
кузова и запчасти к УАЗ, трактора Т-150, Т-150К, дизели СМД-18, СМД-60 и запчасти к ним (поршневая группа, ТРК, НШ, и другие).

г. Харьков, Нетеченская наб., 14.
Тел. (0572) 20-94-55, Факс (0572) 22-57-61.

АТ «ТЕХСЕРВІС» пропонує для сільгосппідприємств та організацій:

солідол жировий, масло ХА-30, масла дизельні, ресори: РАФ, ГАЗ, ЛАЗ, «Москвич», КамАЗ, КрАЗ, засувки пароводяні 100, розчинонасоси, підшипники, редуктор Ц2У-100-20-21-У1, електролічильники, півосі УАЗ, розпилювачі дизпального.

Оплата будь-яка, можливий бартер.

Наша адреса: Ямпіль Вінницької області, вул. Леніна, 11. Телефони для довідок (04336) 2-15-97, 2-29-06, 2-32-94.

Арбитражный суд Одесской области 7.02.95 г. возбудил дело 5/316 по заявлению АК АПБ «Украина» о признании банкротом акционерного общества страховой компании «МиДО», расположенной по адресу: г.Одесса, ул.Б.Хмельницкого, 2, р/с № 1467208 в МАБ «МиДО» г.Ильичевска, МФО 328168.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять с имущественными требованиями к должнику заявления в месячный срок с момента этой публикации по адресу: 270032, г.Одесса, пр.Шевченко,4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Одесской области 7.02.95 г. возбудил дело № 5/30 по заявлению АК АПБ «Украина» о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью«Адванс», расположенного по адресу: 270049, г.Одесса, ул.И.Франко, 39, кв.132, р/с № 5487383 в АКБ «Норд-банк», МФО 328072.

Кредиторам, а также возможным санаторам заявления с имущественными требованиями к должнику направлять в месячный срок с момента этой публикации по адресу: 270032, г.Одесса, пл.Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбітражний суд Харківської обл. (310002, Харків-2, вул. Сумська, 64) порушив справу № 3652/53 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Укар» (директор І. І. Лешко).

Юридична адреса: Україна, 312830, Харківська область, Чугуїв, вул. Кожедуба, 17а, р/р 500467107 в ІК «НПК-Банк» Харкова, МФО 789.

Метою цього оголошення є виявлення кредиторів та можливих санаторів.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Де садова віть забрунькотіла

З ДАВНІХ-ДАВЕН Україна славилась розкішними садами й виноградниками, калинові кетяги звисали над біленькими хатами і гречні господині запрошували до господи. І на Різдво чи Водохреще частували смачним узваром, грушами і яблуками. У наших людей завжди були хліб і до хліба. На початку нинішнього століття Україна експортувала до багатьох інших європейських країн не лише добірні пшеницю і жито, але й до Парижа возили прекрасні груші, чорнослив і сухофрукти.

Мій співбесідник — академік, професор, директор Мліївського інституту садівництва ім.Л.П.Симиренка Української академії аграрних наук Іван Іванович ХОМЕНКО.

— Іване Івановичу! Як відомо, цей рік в Україні — Симиренків. По лінії ЮНЕСКО весь науковий світ планети відзначає заслуги славетної родини.

— Садова віть науки рясно забрунилась на благодатній мліївській землі. Саме тут з Платонового хутора народилась і розрослася 1920 року перша на Україні Мліївська науково-дослідна станція садівництва. Нинішній Мелітопольський інститут зрошуваного садівництва УААН — колишній наш опорний пункт. До речі, і Київський (тепер — Український інститут садівництва) започаткований сином всесвітньо знаного вченого-помолога Володимиром Львовичем Симиренком. Та й Мічурінський інститут в Росії створений завдяки Левку Симиренку.

Цього року 18 лютого 140-річчя від дня народження Л.П.Симиренка, а в червні — симиренківці святкуватимуть своє 75-ліття. Червень обрали тому, щоб показати вченим світу спадщину українського садівничого і почастувати дарами мліївської землі вчених і садівників-практиків, які приїдуть сюди з усіх куточків земної кулі.

Нинішні садівники усвідомлюють мудру симиренківську істину, висловлену Левком Платоновичем ще на початку його діяльності: хто хоче мати ранні плоди, той не повинен купувати садового ножа, а працювати на карликових підщепах. Симиренківські набутки в розсадництві, колекціонуванні та примноженні нових садівничих колекцій і створенні сортів не старіють в садівничій науці і практиці. Хоча сьогодні садівники працюють над різноманітними проблемами — сорто-підщепних комбінацій, захисту рослин, сортової агротехніки і багатьма іншими. Хіба ж усі перелічиш!

— В Україні і всьому світі знають чудові яблука сорту Ранет Симиренка, котрі зберігаються аж до нового врожаю. А що ще назвати з його доробку?

— Зауважу, що Симиренко не створив багато сортів. Одначе те, що в колекції вченого понад півтори тисячі сортів яблук, це вже вельми вагомий внесок. Загалом колекція вченого представлена трьома тисячами плодоягідних насаджень. Левко Платонович випробовував сорти, отримувані ним з багатьох країн світу, і, зокрема, Америки, Голландії, Бельгії, Франції. Це величезне надбання копіткої праці всесвітньо відомого мліївського помолога.

— Іване Івановичу, постає справедливе запитання: чому набутки визнаного світом вченого були знехтувані в Україні? Бо ж чим пояснити, що Мліївська науково- дослідна станція, яка є батьком і матір'ю Українського інституту садівництва та Мелітопольського інституту зрошуваного садівництва, 70 літ очікувала на відкриття в цьому благодатному краї — батьківщині українського наукового садівництва, Мліївського інституту садівництва УААН?

— Ще й досі не все ясно з трагічною смертю Левка Платоновича Симиренка. З 1920 по 1958 роки на цю базу українського садівництва дивилися зверхньо. Лише з 1958 року, коли було реабілітовано Левка Платоновича Симиренка та його родину, зникають всілякі перестороги щодо мліївських садознавців. Одначе не можна лише цим пояснити той факт, що серед існуючих трьох інститутів Мліївський інститут садівництва ім. Л.П.Симиренка, котрий породив два науково-дослідних садівничі заклади, академічним інститутом став в останню чергу.

Що ж! Так було і нічого не зробиш!

— Україна за кліматичними умовами — чи не найкраща в Європі. Проте останнім часом спостерігається занепад садівничої галузі, в садах пропадають груші, вишні, черешні... Невже впадемо у відчай і чекатимемо порятунку лише від заїжджих бізнесменів і доживемося до того, що «садок вишневий коло хати» залишиться лише в поезії Шевченка?

— Кожна людина найкраще почувається там, де народилася. Адже людський організм і навколишнє середовище — це єдине ціле. Тож і треба самим усе робити для того, щоб у нас було чим забезпечити життєдіяльність людини в будь-якому куточку України.

Симиренківці вивели 109 сортів плодоягідних насаджень, і, зокрема, 36 сортів яблунь, 22 — груш, 12 — черешень, 12 — слив та чорної смородини, 7 — вишень, 5 — агрусу і 3 — малини для, насамперед, Київщини, Кіровоградщини, Полтавщини, Поділля.

37 з цих сортів вже районовані, а 72 проходять державне випробування. Мліївський інститут садівництва займає домінантне становище. Тож недивно, що сьогодні районуються започатковані в інституті довоєнні і повоєнні сорти, п'ять з яких і удостоєні золотих і срібних медалей на міжнародних виставках. В колекції інституту міститься 2089 сортів, з них 400 — яблунь, 220 — груш, 88 — черешень, 99 — слив, 92 — вишень, 150 — чорної смородини, 104 — агрусу, 45 — малини, 98 — грецького горіха, 62 — абрикоса, 25 — аличі.

Для розвитку садівництва є все необхідне, нові сорти, підщепи, прекрасні технології. На превеликий жаль, цих технологій не дотримуються за відсутністю нормального матеріального забезпечення. Вся біда в тому, що держава занедбала галузь, садівництво залишилося без господаря. В колгоспах і радгоспах викорчовують сади, а натомість сіють пшеницю чи інші, на перший погляд, більш рентабельні культури. Або ж, скажімо, біля кожної оселі ростуть плодоягідні культури, але вони не є товарними. Людина вирощує переважно для себе, а не для ринку.

Безумовно, що Україна може забезпечувати себе чудовими фруктами ще й продавати їх в інші країни. Адже раніше з Млієва возили яблука і груші, сухофрукти до Бельгії, Голландії, Німеччини, Франції. А тепер як знаємо,не забезпечуємо своїх громадян доконечно потрібною, особливо після Чорнобильської трагедії, садовиною.

— За нинішніх негараздів особливо важко садівництву. Мліївським садівникам ніколи не було легко. Іване Івановичу, як же живе й виживає найстаріший в Україні інститут?

— Скажу відверто: садівництво, як і вся країна, зараз у важкому стані! Нелегко садознавцям було в підпорядкуванні їх Міністерству сільського господарства та продовольства. Адже на його плечі лягало все; тож до садівництва руки не доходили, бо за його стан найменше питали. З року в рік цій галузі приділяли дуже мало уваги і вона почала занепадати. Думаю, що зі створенням Держкомітету України з питань садівництва, виноградарства та виноробної промисловості буде мобілізовано все для розвитку промислового садівництва. Гадаю, що тепер уже не станеться такого, що вирощений торік в селі Хрещатик на Черкащині чотирьохсотцентнерний урожай суниць пропаде.

Безперечно, інститут переживає не кращі часи. Одначе працюємо, в розпач не впадаємо. Цей рік для нас особливий — ювілейний. Адже в червні з багатьох країн і континентів на Платоновий хутір з'їдуться шанувальники всесвітньо відомого нашого помолога. На представницькому міжнародному симпозіумі в гостині в наукового закладу-ювіляра вчені і практики-садознавці світу поділяться набутками цієї галузі.

Вірю, що відгукнеться на цю подію і Президент України Леонід Данилович Кучма і виділить хоча б сто мільярдів карбованців на садівничу галузь. А це поліпшить наше становище. Бо якщо в ближчі двадцять років ми не рятуватимемо садівництво України, то потім доведеться це робити ціле вісімдесятиліття. Та й може статися, що нас ніхто тоді не врятує.

Розмову вів Олександр СУГАК.

Спорт

Не пішла гра у «Металіста»

Чемпіонат України. Перша ліга. 25 тур: Карпати — ЦСКА-Борисфен — 1:2. Голи: Єфимов, 70 — Новохатський, 75, Закотюк, 86. **Закарпаття — Ворскла — 2:0.** Каштура, 17, Пилип, 89. **Кристал — Буковина — 1:0.** Павлюк, 44. **Скала — Норд-АМ-Поділля — 2:1.** Ралюченко, 6 з пенальті, Шуршин, 10 — Тимченко, 12. **Дніпро — Нафтовик — 0:1.** Задорожний, 49. **Поліграфтехніка — СБТС Автомобіліст — 1:2.** Панчишин, 13 — Охріменко, 36, Співак, 45. **Нафтохімік — СК Одеса — 2:1.** Лінін, 5, Свистун, 73 — Козакевич, 28. **Зірка-Нібас — Металург — 1:0.** Бурхан, 52. **Хімік (Сєвєродонецьк) — Хімік (Житомир)— 1:1.** Сушко, 15 з пенальті — Добровинський, 21. **Металіст — Динамо-2 — 1:2.** Карабута, 47 — Венглинський, 51, Самойлов, 68.

Переконаний, що болільник, прочитавши повідомлення про гру своєї команди, обов'язково поцікавиться результатами матчів за участю лідерів. Такий інтерес зрозумілий, бо наступного чемпіонату провідні клуби підуть до вищого класу і вже зараз можна порівняти їхній рівень гри з клубами, що входять до еліти українського футболу. Ті, хто бачив матч за участю «ЦСКА-Борисфена», мабуть, відзначили: за організацією гри, складом цій команді під силу суперничати принаймні з середняками вищої ліги. А поки що армійська команда переконливо виступає у чемпіонаті першої ліги. Правда, в Мукачевому «Борисфен», маючи деяку перевагу, за 20 хвилин до закінчення гри пропустив гол. Але у гостей вистачило часу на те, щоб вирвати перемогу.

Центральним же був матч у Кіровограді, де лідер приймав команду, яка посідає третю сходинку в турнірній таблиці. Господарі перемоги і відрізали, на мою думку, шлях «Металургові» до заповітної двійки.

Не обійшовся цей тур без сенсацій. Мабуть, ніхто не міг передбачити поразку «Поліграфтехніки» на своєму полі від аутсайдера. В одного з лідерів залишалося 45 хвилин на те, щоб відігратися. Та підібрати ключі до воріт «Автомобіліста» олександрійці не зуміли. І зараз важко пояснити причини поразки команди, яку всі небезпідставно вважали однією з найсильніших у лізі. Друга сенсація сталася у Харкові, де «Металіст» програв «Динамо-2». Втім, юні кияни щедрі у другому колі на сюрпризи. До них я б відніс і поразку на своєму полі від житомирського «Хіміка», а тепер-от перемога в Харкові. Та за своїм потенціалом «Динамо-2» цілком могло б конкурувати з провідними командами ліги за путівки до вищого класу. Мабуть, просто перед молоддю таке завдання не ставиться. А з іншим — готувати гравців для першої команди — молодіжний склад уславленого клубу цілком упорався, передавши туди Шовковського, Ващука, Дмитруліна, Шевченка, Мізіна...

Після цього туру в «Зірки-Нібас» 51 очко, у «ЦСКА-Борисфена» — 50, у «Металурга» — 46, «Нафтовика» — 45.

Матчі 26 туру команди першої ліги проведуть завтра.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Тепер починається головне

Зіграно матчі останнього туру попередньої частини чоловічого чемпіонату країни з баскетболу серед клубів вищої ліги. Ось їхні результати:

Київ-Баскет — ЦСК Меркурій (Київ) — 106:91, 115:92, Будівельник (Київ) — Нафтохім-Олександрія (Біла Церква) — 110:83, 109:96, Шахтар-АСКО (Донецьк) — СК Миколаїв — 120:92, 120:111, БІПА-Мода (Одеса) — Азовмаш (Маріуполь) — 95:86, 134:102.

Таким чином, визначилася четвірка, яка за системою «плей-оф» продовжить боротьбу за нагороди чемпіонату. Завтра і післязавтра відбудуться перші поєдинки. Багаторазовий чемпіон країни «Будівельник» у спорткомплексі КПІ зіграє з «БІПА-Модою». Початок зустрічі о 18.00.

На своїй головній базі, спорткомплексі «Меридіан», віце-чемпіон країни «Київ-Баскет» приймає «Шахтаря». Тут також початок зустрічі о 18.00. Саме у цих матчах очікується особливо гостра суперечка і видовищна гра.

А що ж далі? Потім знайомі вже пари переберуться до Одеси та Донецька. І продовжать суперечку, залежно від обставин. Це може бути і один, і два поєдинки. А буде потрібен третій, то знову квартет найсильніших збереться в Києві.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 521439.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311067.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.